SELECTIONS FROM THE
BOOK OF PSALMS

(*Punjabi.*)

کتابِ زبور شریف

وچوں بعض مزمور

(پنجابی بولی وچ)

کرسچن نالج سوسائٹی

انارکلی - لاہور

۱۹۰۱ء

S. P. C. K., LAHORE

اِہ مزامیر لارڈ بشپ صاحب لاہور دی
منظوری نال پنڈاں دِی جماعتاں دی بندگی
لئی چُن کے ترتیب دِتے گئے ہین۔

کتاب زبور شریف وچوں بعض مزمور

پنجابی بولی وچ

دیباچہ

اِہ کتاب اجیہے مسیحیاں تے مسیحی جماعتاں دے لئی لکھی گئی ہے۔ جیہڑے اُردو یا گورمکھی نہیں جاندے۔ ایس وچ زبور دی پاک کتاب وچوں ½ دے لگ بھگ زبور چُنے گئے ہین۔ تے اجیہے زبور تے زبوراں دے حصے چُنے گئے ہین۔ جیہڑے آسانی نال لوکاں نوں سمجھ آسکدے تے گرجے دی بندگی یا گھر دی دُعا عبادت لئی بہت کم آسکدے ہین اُہناں دی ترتیب اِس طرح رکھی گئی ہے جو اِک مہینے وچ ساری کتاب پڑھی جاسکے۔ (فہرست ۱ نوں ویکھو)۔

خاص خاص زبور جیہڑے شادی غمی دے خاص خاص موقیاں لئی خواہ گرجے وچ خواہ گھر وچ خواہ قبرستان وچ مناسب ہین اُہناں دے نمبر فہرست مضامین نمبر ۲ وچ دسّے گئے ہین۔

فہرست مزامیر ۱

روز	مزمور	صفحہ	روز	مزمور	صفحہ
۱	۱ ۲ ۳ ۴	۱ ۲ ۳ ۴	۹	* ۳۷	۲۹
۲	۸ ۱۳ ۱۵ * ۱۶	۵ ۶ ۷ ۸	۱۰	* ۳۸ ۳۹	۳۳ ۳۵
۳	۱۹ ۲۱	۸ ۱۰	۱۱	۴۰ ۴۱	۳۷ ۳۹
۴	* ۲۲ ۲۳	۱۲ ۱۴	۱۲	* ۴۲ ۵۰	۴۱ ۴۱
۵	۲۴ ۲۵	۱۵ ۱۶	۱۳	۵۱ * ۶۳ * ۶۵	۴۴ ۴۶ ۴۷
۶	۲۷ * ۲۸ ۳۰	۱۹ ۲۰ ۲۱	۱۴	۶۶ ۶۷ * ۶۸	۴۸ ۵۱ ۵۱
۷	۳۲ ۳۳	۲۲ ۲۴	۱۵	* ۶۹ ۸۴ ۸۵	۵۲ ۵۴ ۵۵
۸	۳۴ * ۱۰۸	۲۶ ۲۹	۱۶	* ۸۹ ۹۰	۵۷ ۵۹

* [illegible] لکھیاں گیاں تے بعض رہ گیاں ہین

فہرست مزامیر ۱

روز	مزمور	صفحہ	روز	مزمور	صفحہ
۱۷	۹۱ ۹۲	۶۱ ۶۳	۲۵	۱۱۸	۹۳
۱۸	۹۵ ۹۶ ۹۷	۶۴ ۶۶ ۶۷	۲۶	۱۱۹ ※ ۱۲۱	۹۶ ۹۹
۱۹	۱۰۰ ۱۰۳	۶۹ ۶۹	۲۷	۱۲۴ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۳۰	۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳
۲۰	۱۰۴	۷۲	۲۸	۱۳۲ ※ ۱۳۶ ۱۳۸	۱۰۴ ۱۰۶ ۱۰۷
۲۱	۱۰۵	۷۶	۲۹	۱۳۹ ۱۴۲	۱۰۸ ۱۱۰
۲۲	۱۰۷	۸۱	۳۰	۱۴۳ ※ ۱۴۴ ※ ۱۴۵	۱۱۱ ۱۱۳ ۱۱۴
۲۳	۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳	۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹	۳۱	۱۴۷ ۱۵۰	۱۱۶ ۱۱۸
۲۴	۱۱۵ ※ ۱۱۶	۹۰ ۹۱	※ اس مزمور نوں ناتمام سمجھو۔ اُہدیاں بعضیاں آیتاں لکھیاں گیاں تے بعض رہ گیاں ہین +		

مزمور (۱)

روز-۱

۱- دھن ہے اُہ آدمی جھڑا شریراں دے آکھے اُتے نہیں چلدا-
نہ گُناہیاں دے راہ وِچ کھلوندا ہے- تے نہ ٹھٹّھولیاں دِی
مَنڈلی وِچ بیٹھدا ہے-

۲- پر خُداوند دی شرع وِچ آنند رہندا تے دِنے رات
اُسدی شرع اُتے سوچ بچار کردا ہے-

۳- اُہ تے پانی دی نہراں دے کنڈھے اُتے لگے ہوئے
بوٹے وانگوں ہوویگا جھڑا اپنی رُت سر پھل دیندا ہے- اُہدے پَتّر
بھی کُملاوندے نہیں تے اُہ اپنے سبھ کمّاں وِچ اقبال والا
ہُندا ہے +

۴- شریراں دا حال ہور طرح دا ہے- اُہ تاں بھوہ وانگوں
ہین جھنوں ہَوا اُڈا لے جاندی ہے +

۵- اِسواسطے شریر عدالت وِچ کھڑے نہ رہنگے تے نہ گُناہیں
دھرمیاں دِی جماعت وِچ-

۶- کیئوں جو خداوند دھرمیاں دا راہ پہچاندا ہے پر شریراں دا راہ اُجڑ پُجڑ جائیگا +

مزمور (۲) روز-۱

۱- قوماں کس واسطے جوش کردیاں ہین تے لوک واہیات سوچاں سوچدے ہین؟

۲- خداوند تے اُہدے مسیح دے برخلاف دُنیا دے بادشاہ سامنا کردے ہین تے سردار آپو وچ صلاح پکاؤندے ہین۔

۳- پئی آؤ اسیں اُہناں دے بندھن توڑ دیئے تے اُہناں دیاں رسّیاں اپنے ولوں پراں سُٹ دیئے +

۴- جہڑا اسماناں اُتے بیٹھا ہے اُہ ہسیگا۔رب اُہناں نوں ٹھٹھے نال اُڑاویگا۔

۵- تد اُہ اُہناں نوں غُصّے وچ بولیگا تے اپنے غضب نال اُہناں نوں اوکھیاں کریگا۔

۶- پر مَیں تاں اپنے مقدّس پہاڑ صیہوُن اُتے اپنے بادشاہ نوں بہالیا ہے +

۷- مَیں حکم سناوانگا۔خُداوند نے مینوں فرمایا پئی توں میرا بیٹا ہیں اَج توں میتھوں پَیدا ہویا۔

۸- میتھوں منگ تے تینوں قوموں دا وارث کرانگا تے زمین

دیاں چارے کُوٹاں تیرے قبضے وِچ کردیانگا۔

۹- تُوں لوہے دی عصا نال اُہناں نُوں توڑیگا۔ گھُمیار دے بھانڈے وانگوں تُوں اُہناں نُوں چکنا چُور کریگا +

۱۰- سو ہے بادشاہو ہُن سیانے بنو۔ ہے دُنیا دے مُنصفو آپ ہی مت لئو۔

۱۱- ڈردے ڈردے خداوند دی بندگی کرو تے کمبدے کمبدے خوشیاں مناؤ۔

۱۲- بیٹے نُوں چُمّو۔ کِتے اجیہا نہ ہووے جو اوہ غُصّے ہوجائے۔ تے گُمراہ ہوکے تُہاڈا ناس ہوجائے۔ کیونکہ اُہدا قہر چھیتی نال بھڑکیگا دھن ہَین اوہ سارے بندے جہڑے اُہدی پناہ لَیندے ہَین +

مزمور (۳) روز-۱

۱- خُداوندا میرے دُکھ دیوے کیڈے وَدھ گئے۔ بہتیرے میرے برخلاف اُٹھدے ہَین۔

۲- بہتیرے میری جان دی بابت ایوں آکھدے ہَین پئی خُدا ولوں اِہدا بچاؤ نہیں ہے +

۳- پر خُداوندا تُوں میرے دوالے ڈھال ہَیں تُوں میرا جلال تے میرے سر دے اُٹھاؤن والا ہَیں +

۴- اپنی آواز نال مَیں خُداوند نُوں پکاردا ہاں۔ تے اوہ اپنے

مقدّس پہاڑ تھوں مینوں جواب دیندا ہے ✝

۵- مَیں لمبا پیا تے سَوں گیا- مَیں جاگ پیا کیوں جو خداوند مینوں سمبھالدا ہے-

۶- دَس ہزار آدمیاں کولوں جھناں میرے دوالے گھیرا پایا ہے مَیں نہ ڈرانگا ✝

۷- خداوندا اُٹھ- میرے خدایا مینوں بچالے کیوں جو توں میرے سارے وَیریاں نوں گل اُتے چپیڑ ماری ہے توں نے شریراں دے دند توڑے ہین-

۸- بچاو خداوند دا ہے- تیری برکت تیری اُمت نال ہووے ✝

مزمور (۴)

روز-۱

۱- جدوں مَیں تیری دُہائی دیاں توں میری سُن لے ہے میری صداقت دے خدا- جدوں مَیں تنگ ساں توں مینوں چھڈایا میرے اُتے دَیا کر کے میری دُعا سُن لے ✝

۲- ہے منکھّاں دے جائیو تُسیں کِتناں چِر میرے پت دی بے پتی کروگے؟ تے واہیات گلاں نوں دوست رکھوگے تے جھوٹ دے مگر لگوگے؟

۳- جان رکھو پئی خداوند نے دھرمی نوں اپنے لئی وکھ کر رکھیا ہے- جدوں مَیں اُسدی دُہائی دیانگا خداوند میری سُنیگا ✝

۴- کمبو تے گناہ نہ کرو اپنیاں بچھونیاں اُتے پئے ہوئے
چُپ کیتیاں اپنے من نال گلاں کرو۔
۵- صداقت دیاں قُربانیاں چاڑھو تے خُداوند اُتے بھروسا رکھو۔
۶- بتھیرے اِہ آکھدے ہَین پئی سانوں کَون کجھ بھلیائی
وکھالیگا؟ ہے خُداوند تُوں اپنے چہرے دا نُور ساڈے اُتے چمکا۔
۷- تُوں میرے مَن نُوں خوشی دِتی ہے اُہناں لوکاں دی
خوشی نالوں بھی زیادہ جِہناں دے دانے تے مَئے ودھ جاندے ہَین۔
۸- مَیں سُکھ دے نال لیٹ جاوانگا تے سَو رہانگا کیوں جو
صِرف تُوں ہی خداوندا مَینوں سلامتی نال رکھدا ہیں۔

مزمُور (۸) روز-۲

۱- ہے خداوند ساڈے ربّ ساری زمین دے وِچ تیرا
نام کیڈا اُتم ہے۔ تُوں اپنی شان نوں اسماناں تھوں اُچّیاں کیتا ہے۔
۲- توں نے اپنے وَیریاں دے سبب ایانیاں تے دُدھ
چُنگن والیاں دی زبانی اپنی قوّت نوں قائم کیتا۔ تاں جو وَیری
تے بدلہ لین والے نُوں چُپ کرادیں۔
۳- جس ویلے مَیں دھیان کردا ہاں تیرے اسماناں اُتے
جہڑے تیرے ہتھّاں دی کاریگری ہَین۔ نالے چند تے تاریاں اُتے
جہڑے توں مقرّر کیتے۔

۴- تاں منکھ کیہ چیز ہے جو توں اُہدا چیتا رکھیں تے منکھ
دا جاٹیا کیہ جو توں اُہدی خبر لویں ؟
۵- توں تے اُہنوں اِلاہاں نالوں تھوڑا جہیا کم کیتا تے
توں عزّت تے رُعب دا تاج اُہدے سر اُتے رکھیا ہے *
۶- توں نے اپنے ہتھاں دے کمّاں اُتے اُہنوں حکومت
بخشی تے سب کُجھ اُہدے پیراں ہیٹھ رکھیا ہے-
۷- ساریاں بھیڈ بکریاں تے گائی بیلاں نوں-ہاں تے
جنگل دے سارے جانوراں نوں بھی-
۸- اکاس دے جناور تے سمندر دیاں مچھیاں نوں تے
سب کُجھ جہڑا سمندر دے وِچوّں دی تُردا پھردا ہے *
۹- ہے خداوند ساڈے ربّ ساری زمین دے وِچ تیرا نام
کیڈا اُتم ہے *

مزمور (۱۳)

روز-۲

۱- ہے خداوند توں کدوں توڑی مینوں بُھلا چھڈیگا- کی
سدا توڑی؟ توں کدوں تیکر میتھوں مُنھ لُکا ویگا؟
۲- مَیں کدوں تیکر سارا دِن مَن وِچ دُکھی ہو کے اپنے جی
نال صلاح کروا رہاں؛ میرا دشمن کدوں تیکر میرے سر اُتے چڑھدا رہیگا
۳- ہے خُداوند میرے خدا دھیان کر کے میری سُن- میری

اکھیاں نوں روشن کر۔ کتے موت دی نیند مینوں نہ پے جائے۔
۴- تے میرا دشمن اِہ نہ آکھے پئی مَیں اُہنوں جت لیا ہے
تے نہ جد میرے پیر ہلکن میرے وَیری خوش ہون +
۵- مَیں تے تیری دیا اُتے بھروسا رکھیا ہے میرا مَن خوش
ہویگا کہ توں مینوں بچایا ہے۔
۶- مَیں خداوند دا گیت گاوانگا کیوں جو اُس نے میرا بہت
بھلا کیتا ہے +

مزمور (۱۵)

روز-۲

۱- ہے خداوند تیرے ڈیرے وِچ کون ٹکیگا- تیرے مقدس
پہاڑ اُتے کون وسیگا ؟
۲- اُہو جہڑا سدھے راہ چلدا اتے نیکی کردا تے مَنوں سچ بولدا ہے+
۳- اُہو جہڑا زبان نال چُغلی نہیں کھاندا نہ اپنے ساتھی
دا نقصان کردا تے نہ اپنے گواہنڈی اُتے عیب لاوندا ہے۔
۴- اُہو جہدی نظر وِچ بُرے آدمی دی قدر نہیں ہے- پر
اُہ خداوند دا خوف رکھن والیاں دا آدر کردا ہے۔ اُہ سونہہ کھاکے
بھوندا نہیں بھاویں اُہدا نقصان ہی ہووے۔
۵- اُہ روپیہ بیاج اُتے نہیں دیندا تے نہ بے گناہ دے
برخلاف وڈھی لیندا ہے+ جو ایوں کردا ہے سو کدی بھی نہیں تھڑکیگا+

مزمور (۱۶) روز-۲

۵- میری ورثہ دا تے میرے ٹھوٹھے دا حِصّہ خداوند ہے تے میرے حصّے دا رکھوالی توُں ہی ہیں۔

۶- مَن بھاؤندے تھاں اُتے میرا داغ بیل لگ گیا ہے ہاں مَینوں عُمدہ ورثہ مِلی۔

۷- مَیں خداوند نوں مُبارک آکھانگا ہئی اُہن مینوں مت دِتّی ہے۔ ہاں رات دے ویلے میرا اندرلا مینوں سکھلاوندا ہے۔

۸- مَیں نے خداوند نوں سدا اپنے اگے رکھیا ہے۔ اُہ تاں میرے سجّے پاسے ہے سو مَیں کدے نہیں ٹلانگا۔

۹- اِس کرکے میرا من راضی ہویا تے میری عزّت خوشی مناوندی ہے۔ میرا جسم بھی سُکھ وچ ٹِکیا رہیگا۔

۱۰- ہئی توں میری جان نوں رُوحاں دے جہان وچ نہ چھڈیگا تے نہ اپنے قدوّس نوں سڑاہٹ نوں ویکھن دیگا۔

۱۱- توں مینوں زندگی دا راہ دسّینگا۔ تیری حضوری وچ خوشی ڈُل ڈُل پیندی ہے۔ تیرے سجّے ہتھ وچ آنند تائی ہمیشہ ہمیشہ ہے۔

مزمور (۱۹) روز-۳

۱- اسمان خدا دی وڈیائی بیان کردے ہَین تے پولاڑ اُہدی

کاریگری دکھالدا ہے۔

۲- دِن دِن نال گل بات کردا ہے تے رات رات نُوں گیان ویندی ہے۔

۳- اُہناں دی کوئی بولی یا زبان نہیں ہُندی۔ اُہناں دی آواز سُنائی نہیں ویندی۔

۴- ساری زمین وِچ اُہناں دی تار وجدی تے دُنیا دیاں حدّاں تیکر اُہناں دیاں گلاں اپڑدیاں ہین۔ اُہناں وِچ اُس نے سُورج لئی تنبو کھڑا کیتا ہے۔

۵- جھڑا لاڑے وانگوں اپنی کوٹھڑیوں نِکلدا ہے تے پہلوان ورگا اکھاڑے وِچ خوشی نال دوڑدا ہے۔

۶- اُہ اسماناں دی پرلی گُوٹھاں تھوں نِکلدا ہے۔ اُہدا چکّر اُہناں دے دُوجے سرے تیکر ہے۔ تے اُہدی گرمی تھوں کوئی چیز نہیں لُکدی۔

۷- خداوند دی توریت کامل ہے اُہ دِل نوں کھڑا کردی ہے۔ خداوند دا آکھیا سچّا ہے مُورکھاں نوں بُدھ وان کرن والا۔

۸- خُداوند دے فرمان حق ہین تے اُہ مَن نُوں خوش کردے ہین۔ خداوند دا حکم صاف ہے اکھیاں نوں چانن دین والا۔

۹- خداوند دا خوف پاک ہے تے اُہ سدا تیکر رہندا ہے خُداوند دے فیصلے حق تے بڑے سچے ہین۔

۱۰۔ اُہ سونے نالوں سگوں ڈھیر سارے کُندن نالوں بھی پیارے ہین۔شہد تے اُہدی چھلّی دے تُبکیاں نالوں ودّہ مِٹھے ہین+

۱۱۔ نالے تیرا بندہ اُہناں تھوں چتایا جاندا ہے تے اُہناں دے منّن وِچ بڑا بدلہ ہے۔

۱۲۔ اپنے بُھلیکھیاں نوں کون جاندا ہے؟ توں مینوں گُجھے گناہ تھوں بری کر۔

۱۳۔ تے اپنے بندے نوں روکی رکھ پئی لاپرواہی نال گناہ کرکے مَیں اُہدے وَس وِچ نہ آواں۔تد مَیں بے دوش ہوانگا تے وڈّے گناہ تھوں بری ہوجاوانگا+

۱۴۔ میرے مُنہہ دِیاں گلاں تے میرے مَن دی سوچ تیری نظر وِچ منظور ہون۔ہے خُداوند میری چٹان تے میری نجات دینوالے

روز ۳

زبور (۲۱)

۱۔ ہے خداوند تیری قوّت دے سببوں بادشاہ خوشی کریگا تے تیری نجات دے کارن اُہ کیڈا راضی ہوویگا۔

۲۔ توُں نے اُہدے دِل دی مُراد پُوری کیتی۔تے اُسنے جو کجھ مُنہوں منگیا توں اُہنوں نہ موڑیا۔

۳۔ بھلیائی دیاں برکتاں نال تُوں اُہنوں اگوں والی مِلدا ہیں توں کُندن دا تاج اُہدے سر اُتے رکھدا ہیں۔

۴- اُس نے تیتھوں زندگی منگی تے توں اُس نوں بخشی - ہاں سدا تیکر اُہدی عُمر ودھائی -

۵- تیری نجات نال اُہدی شان وَدھدی ہے عزت تے دبدبہ توں اُہدے سر اُتے رکھدا ہیں -

۶- کیونکہ توں اُہنوں سدا دیاں برکتاں دا سبب بناوندا ہیں توں اُہنوں اپنے دیدار نال خوش کردا ہیں -

۷- کیونکہ بادشاہ خداوند اُتے بھروسہ رکھدا ہے تے حق تعالےٰ دی مِہر نال اُہ کدی نہ ٹلیگا +

۸- تیرا ہتھ تیرے سارے ویریاں نوں ڈھونڈ کے کڈھیگا تیرا سجّا ہتھ تیرے دشمناں نوں پھڑیگا -

۹- توں اپنا چہرا دکھاون دے سمے اُہناں نوں اگ دی بھٹّھی وانگوں کریگا - خداوند دا غضب اُہناں نوں نگلیگا تے اگ اُہناں نوں کھا جاویگی -

۱۰- توں اُہناں دا پھل زمین اُتوں تے اُہناں دی نسل آدمیاں دے جاہاں وچوں فنا کریگا +

۱۱- کیوں جو بھانویں اُہناں نے تیرے برخلاف بُریائی سوچی تے منصوبہ بدھا پر اُہ اُہنوں پورا نہ کر سکنگے +

۱۲- توں ایہا کریگا کہ اُہ پٹھ وکھاون - توں اُہناں دے مُنہہ دے نشانے اُتے اپنے چلّے چڑھاویگا -

۱۳- خداوندا توں اپنی قوّت نال اُچا ہو اسیں تیری وڈیائی کردے ہوئے تیری قدرت دیاں صفتاں کرانگے +

مزمور (۲۲)* روز-۴

۱- ہے میرے خُدا ہے میرے خُدا تُوں مینوں کیوں چھڈ دتا ہے؟ تے مینوں بچاؤن تھوں تے میرے کُڑن دی آواز تھوں کیوں دُور رہندا ہیں؟

۲- ہے میرے خُدا میں دِن نوں تیری دہائی دیندا ہاں پر توں سُندا نہیں۔ تے رات نوں بھی مَیں چُپ نہیں رہندا۔

۳- پر تُوں قدّوس ہیں جو اسرائیل دِی شکرگذاریاں وچ وسدا ہیں۔

۴- ساڈے وڈّیاں نے تیرے اُتے بھروسہ کیتا ہاں بھروسہ کیتو نے تے تُوں اُہناں نوں چُھڈایا۔

۵- اُہناں نے تیری دُہائی دِتی تے خلاصی پائیو نے اُہناں تیرے اُتے بھروسہ رکھیا تے شرمندے نہ ہوئے۔

۶- پر مَیں تاں مرد نہیں ہاں مَیں کیڑا ہاں۔ آدمیاں دے طعنہ دا تھاں تے لوکاں دے بھانے ناچیز۔

۷- جتنے مینوں دیکھدے ہین اُہ مینوں مخول وِچ اُڈاؤندے ہین۔ اُہ بُل کڈھ کے تے سر مار مار کے آکھدے ہین

۸- پئی اُس نے اپنے آپ نوں خُداوند دے گوچرا چھڈیا ہے

اُہو اُہنوں بچاوے۔ ہاں اُہو اُہنوں چھڈاوے۔ اُہ جو اُہنوں چاہندا ہے۔

۹۔ پر توں ہی نے مینوں گربھ تھوں باہر لیاندا۔ جدیں ماں دا ممّا چوندا ساں توں مینوں آسرا دِتی۔

۱۰۔ جمدیاں سار ہی مَیں تیرے اُتے سُٹیا گیا۔ ماں دے گربھ تھوں توں میرا خُدا ہیں۔

۱۱۔ میتھوں دُور نہ رہ کیوں جو بپتا آ ڈھکی ہے تے وائیں بیلی کوئی نہیں ہے ٭

۱۲۔ بہت سارے سانڈاں نے مینوں آن گھیریا ہے۔ بشن دے وہڑکیاں نے چوپھیریوں مینوں گھیرا پا لیا ہے۔

۱۳۔ اُہ پاڑن والے تے گجّن والے شیر وانگوں میرے اُتے مُنہہ ٹڈ دے ہین۔

۱۴۔ مَیں پانی وانگوں ڈوہلیا گیا ہاں میرا بند بند اُتر گیا ہے۔ میرا مَن موم ہو گیا ہے تے اُہ میریاں آندراں وِچ پگھر گیا ہے۔

۱۵۔ میری طاقت سُکے ہوئے ٹھیکرے جہی ہو گئی تے میری جیبھ تالو نال لگی رہندی ہے تے توں نے موت دی مٹّی تیکر مینوں پُچایا ہے۔

۱۶۔ کیونکہ کُتیاں نے مینوں آن گھیریا ہے شریراں دا ٹھین میرے آلے دوالے ہو گیا۔ اُنہاں میرے ہتھاں پیراں نوں چھیک سُٹیا ہے۔

۱۷- مَیں اپنیاں ساریاں ہڈیاں گِن سکدا ہاں- اُہ میرے وَل تکدے تے تاڑدے ہین +

۱۸- اُہ آپو وِچ میرے کپڑے ونڈ لیندے ہین تے میرے کُڑتے اُتے گُنے پاوندے ہین-

۱۹- پر تُوں ہے خداوند دُور نہ رہ- ہے میرے سُہایتا چھیتی میری مدد نوں پہنچ-

۲۰- میری جان نوں تلوار تھوں چھُڈا- ہاں میرے جانی نوں کُتّیاں دے پنجیاں تھوں-

۲۱- شیر ببر دے مُنہوں مینوں بچا- تُوں نے پھٹے ہوئے سانڈاں دے سِنگاں تھوں میری سُنی ہے-

۲۲- مَیں اپنے بھائیاں نوں تیرا نام سُناوانگا جماعت وِچ تیریاں صِفتاں گاوانگا +

روز ۴

مزمور (۲۳)

۱- خداوند میرا ایالی ہے مینوں کاہدی تھُڑ؟

۲- اُہ مینوں ہریاں جُوہاں وِچ بہالدا ہے اُہ مینوں باؤلیاں دے پانیاں وَل لے ٹُردا ہے-

۳- اُہ میری جان نوں مُڑ بحال کردا ہے- اپنے نام دی خاطر اُہ مینوں صداقت دے راہاں وِچ لے چلدا ہے-

۴- ہاں بھانویں مَیں موت دے پرچھانویں دی کھڈ وچوں دی لنگھ جاواں مینوں کوئی ڈر نہیں آویگا- توں جو نال ہیں- تیری لاٹھی تے تیرا ڈھانگا مینوں تسلی دیندے ہین-

۵- میرے ویریاں دی اکھیاں دے سامنے توں میرے اگے دسترخوان وچھاؤندا ہیں- توں نے میرے سر اُتے تیل جھسیا ہے میرا ٹھوٹھا ڈکا ڈک ہوکے چھلکدا ہے-

۶- سچ مچ بھلیائی تے دیا ساری عمر میرے پچھے چلنگیاں تے مَیں بڑے چرتاکر خداوند دے گھر وسانگا +

مزمور (۲۴) روز-۵

۱- زمین خداوند دی ہے تے اُسدی بھرپوری- جہان بھی تے اُسدے وسنیکین اُسی دے ہین-

۲- کیوں جو اُس نے سمندر وچ اُہدا مُڈھ بدّھا تے بڑے پانیاں وچ اُہنوں قایم کیتا +

۳- خداوند دے پہاڑ اُتے کون چڑھے؟ تے اُہدے پاک مکان وچ کون کھلوسکے؟

۴- اوہ ہی جہدے ہتھ صاف تے جہدا دل پاک ہے- اوہ جہن واہیات گلاں وچ جی نہ لگایا تے نہ دغے نال سونہہ کھادی ہے +

۵- اُسے نوں خداوند پاسوں برکت تے اپنے بچاون والے

خُدا پاسوں صداقت ملیگی۔

۶- اِہو اُہ پیڑھی ہے جہڑی اُہنوں ڈھونڈ دی ہے۔ اِہ ہی تیرے دیدار دِی بُھکی ہَے۔ ہے یعقوب دے خدا +

۷- ہے پھاٹکو اپنے سراں نُوں اُتاں کرو۔ ہے ابدی دروازیوٗ اُتاں ہوجاوٗ تے جلال دا بادشاہ اندر وڑیگا۔

۸ - جلال دا بادشاہ کہڑا ہے؟ خدُاوند قُدرت تے زور والا خداوند جہڑا جنگ وِچ زور والا ہے -

۹ - ہے پھاٹکو اپنے سراں نوں اُتاں کرو۔ ہے ابدی دروازیوٗ اُتاں ہوجاوٗ تے جلال دا بادشاہ اندر آویگا +

۱۰ - جلال دا بادشاہ کہڑا ہے؟ فوجاں دا خداوند اُہو ہی جلال دا بادشاہ ہے +

مزمُور (۲۵) روز-۵

۱- ہے خدُاوند مَیں اپنا دِل تیرے ول اُٹھاوٗندا ہاں -

۲- ہے میرے خُدا مَیں تیرے اُتے بھروسہ رکھدا ہاں مینوں شرمندہ نہ ہون دے۔ نہ میرے ویری مینوں جِت کے خوشی کرن +

۳- ہاں تیرے اُتے اُمید رکھن والیاں وچوں کوئی شرمندہ نہ ہووے۔ شرمندہ اُہ ہون جہڑے خواہ مخواہ دھوکھا بازی کردے ہین +

۴- ہے خداوند اپنیاں راہاں مینوں وکھال تے اپنے رستے مینوں سکھال۔

۵- اپنی سچیائی وچ مینوں سکھال کیونکہ میرے بچاؤ دا خدا توں ہی ہیں۔ میں سارا دِن تینوں تکدا رہندا ہاں۔

۶- ہے خداوند اپنیاں رحمتاں تے اپنیاں مہربانیاں نوں یاد کر کیونکہ اوہ ہمیشہ تھوں ہین۔

۷- میری جوانی دیاں خطاواں نوں تے میرے گناہاں نوں یاد نہ کر۔ اپنی دیا موجب تے اپنی بھلیائی دے واسطے خداوندا مینوں یاد کر ÷

۸- خداوند بھلا تے صادق ہے اِس کر کے اوہ گناہیاں نوں راہ وکھائیگا۔

۹- اوہ غریب دِل والیاں نوں انصاف نال چلاویگا۔ ہاں دِل دے غریباں نوں اپنا رستہ سکھائیگا۔

۱۰- خداوند دیاں ساریاں راہاں مہربانی تے سچیائی ہین اوہناں لوکاں دے اگے جہڑے اوہدے نیم تے اوہدی شرع نوں مندے ہین۔

۱۱- ہے خداوند اپنے نام دی خاطر میرا قصور بخش دے کیونکہ اوہ بڑا ہے۔

۱۲- اوہ کہڑا منکھ ہے جہڑا خداوند تھوں ڈردا ہے؟ اوہ اپنے

چلنے ہوئے رستہ اُتے اُہنوں سِکھا لیگا۔

۱۳- اُسے واجی سُکھی رہیگا تے اُہدی نسل زمین دی وارث ہوویگی۔

۱۴- خداوند دا بھید اُہدے ڈرن والیاں دے کول ہے۔ تے اُہ اپنے نیم دی پہچان اُہناں نوں بخشیگا ۔

۱۵- میریاں اکھیاں ہرویلے خداوند ول لگیاں رہندیاں ہین کیونکہ اُہ میرے پیراں نوں پھائی وچّوں کڈھ لیگا۔

۱۶- میرے وَل مُنہہ کرکے میرے اُتے دیا کر کیونکہ مَیں لاوارث تے دُکھی ہاں۔

۱۷- میرے دِل دیاں تنگیاں ودھ گیئاں ہین میریاں مُصیبتاں تھوں مینوں بچا۔

۱۸- میرے دُکھ تے میری کشٹنی نوں ویکھ تے میرے سارے گناہ بخش دے۔

۱۹- میرے ویریاں نوں ویکھ کہ اُہ بہتے ہین تے انہیر دے وَیر نال اُہ میتھوں نفرت کردے ہین ۔

۲۰- میری جان دِی رکھوالی کر تے مَینوں بچا۔ مَینوں شرمندہ نہ ہون دے کیوں جو میرا آسرا بھروسہ تیرے اُتے ہے۔

۲۱- بخشدے پَئی سچیائی تے سدھیائی میری راکھی کرن۔ کیونکہ مَیں تینوں تکدا رہندا ہاں۔

۲۲- خُدایا تُوں اسرائیل نوں اُہدیاں ساریاں تنگیاں تھوں چھُٹکارا دے۔

مزمور (۲۷) روز-۶

۱- خداوند میرا چانن تے میرا بچاؤ ہے مَیں کس تھوں ڈراں؟ خداوند میری زندگی دا قلعہ ہے مَیں کس تھوں خوف کھاواں؟

۲- جس ویلے شریر- جہڑے میرے دشمن تے میرے وَیری ہین میرا گوشت کھاون نوں میرے اُتے آن چڑھے تد اُہ ٹھیڈا کھاکے ڈِگ پئے-

۳- بھانویں اِک فوج میرے گرد ڈیرہ پالئے میرا دل نہیں ڈریگا- بھانویں میرے برخلاف لڑائی مچے تاں بھی مَیں خاطر جمع رہانگا

۴- مَیں نے خداوند تھوں اِک مُراد منگی تے مَیں اُہدے کھہڑے پیا رہانگا کہ مَیں خداوند دے گھر وِچ عُمر بھر رہاں تاں جو مَیں خداوند دے جمال نُوں ویکھاں تے اُہدی ہیکل دی حقیقت دریافت کراں-

۵- کیوں جو بپتا دے ویلے اُہ اپنے تنبو دے اندروار مَینوں لُکائیگا تے اپنے ڈیرے دے اندر چھپائیگا- اُہ مَینوں چٹان اُتے چڑھائیگا

۶- ہُن میرے سارے آلے دوالے دے وَیریاں وِچ میرا سر اُچّا کیتا جائیگا تے اُہدے تنبو وِچ خوشی دے چڑھاوے چاڑانگا مَیں گاوانگا- ہاں مَیں سُر بنکے خداوند دے گیت گاوانگا +

۷- ہے خداوند جد مَیں اپنی آواز نال تینوں پُکاراں تد تُوں میری سُن لے- تے میرے اُتے دیا کرکے مَینوں اُتر دے-

مزمور (۲۷) روز-۶

۱- خداوند میرا چانن تے میرا بچاؤ ہے مَیں کِس تھوں ڈراں؟ خداوند میری زندگی دا قلعہ ہے مَیں کس تھوں خوف کھاواں؟

۲- جس ویلے شریر- جہڑے میرے دُشمن تے میرے وَیری ہین میرا گوشت کھاون نوں میرے اُتے آن چڑھے تد اُہ ٹھیڈا کھاکے ڈِگ پئے-

۳- بھانویں اِک فوج میرے گرد ڈیرہ پالئے میرا دِل نہیں ڈریگا- بھانویں میرے برخلاف لڑائی مچّے تاں بھی مَیں خاطرجمع رہانگا-

۴- مَیں نے خداوند تھوں اِک مُراد منگی تے مَیں اُہدے کھہڑے پیا رہانگا کہ مَیں خداوند دے گھر وِچ عُمر بھر رہاں تاں جو مَیں خداوند دے جمال نُوں ویکھاں تے اُہدی ہیکل دی حقیقت دریافت کراں-

۵- کیوں جو بپتا دے ویلے اُہ اپنے تنبو دے اندروار مینوں لُکائیگا تے اپنے ڈیرے دے اندر چھپائیگا- اُہ مینوں چٹان اُتے چڑھائیگا

۶- ہُن میرے سارے آلے دوالے دے وَیریاں وِچ میرا سر اُچّا کیتا جائیگا تے اُہدے تنبو وِچ خوشی دے چڑھاوے چاڑانگا مَیں گاوانگا- ہاں مَیں سُر بنکے خداوند دے گیت گاوانگا+

۷- ہے خداوند جد مَیں اپنی آواز نال تینوں پُکاراں تد تُوں میری سُن لے- تے میرے اُتے دیا کرکے مینوں اُتر دے-

۷- خداوند میرا قلعہ تے میری ڈھال ہے میرے دِل نے اُس اُتے آسرا رکھیا ہے تے مینوں سہائتا ملی ہے- سو میرا دِل خوشی لئی اُچھلدا ہے تے میں اپنے گیت نال اُہدیاں صفتاں گاوانگا

۸- خداوند اُہناں دی قوت ہے اُہ اپنے مسح کیتے ہویاں دے لئی بچاؤ دا بُرج ہے-

۹- اپنی اُمت نُوں بچا تے اپنی میراث نوں مُبارک کر- اُہناں دی پالنا کرتے سدا اُہناں نُوں سمنبھالی رکھ +

روز-۶

مزمور (۳۰)

۱- ہے خداوند میں تیری وڈیائی کرانگا کیونکہ توں نے مینوں اُتاں کھینچ لیا ہے تے میرے ویریاں نوں میرے اُتے خوش نہ ہون دِتا-

۲- ہے میرے ربّ میں تیری دُہائی دتی تے توں مینوں چنگیاں کیتا-

۳- خداوندا توں میری جان نوں پاتالوں اُٹھا لیا ہے- توں نے مینوں جیوندیاں رکھیا ہے پئی میں قبر وچ نہ جا پواں +

۴- ہے خداوند دے بھگتو اُہدے گُن گاؤ تے اُہدے پاک نام دی یاد وچ شکر کرو-

۵- کیونکہ اُہدا غصہ پل بھر دا ہیگا- اُسدی کرپا نال زندگی ہے- بھانویں ترکالاں نُوں سیاپا آ اُترے پر سویر نُوں خوشی آویگی +

۶- مَیں تاں سُکھدے ویلے آکھیا ہَیٔ مَیں کدے ٹالیا نہیں جاوانگا
۷- توں خداوندا اپنی کرپا نال میرا ٹیلہ قائم کیتا سی- توں
اپنا منہہ لُکایا تے مَیں گھابر گیا-
۸- خداوندا مَیں نے تیری دُہائی دِتّی- تے خُداوند دے
اگے مَیں اِہ بنیتی کیتی
۹- پَئی میرے خُون دا کی فائدہ جد مَیں ٹوئے وِچ پواں؟
بھلا مٹی تیری وڈیائی کریگی؟ بھلا اُہ تیری سچیائی دسّیگی؟
۱۰- سُن خداوندا تے میرے اُتے دَیا کر- ہے خُداوند
توں میرا بیلی ہو*
۱۱- توُں میرے رون نوں نچّن نال بدل دِتّا- تُوں میرے
تپّڑ نوں لاہ سُٹیا تے میرے لک دوالے خوشی دا پٹکا اسواسطے بدّھا
۱۲- پئی میرے پَت تیریاں صفتاں گاکے چُپ نہ رہے ہے
خداوند میرے ربّ مَیں سدا تیرا شکر ادا کردا رہانگا*

مزمور (۳۲)

روز-۷

۱- دھن ہے اُہ جہدا گناہ بخشیا گیا جہدی خطا ڈھکی گئی-
۲- دھن ہے اُہ آدمی جہنوں خداوند گناہیں نہیں مِتھدا
تے جہدی رُوح وِچ دغا نہیں-
۳- جِنّاں چِر مَیں چُپ وَٹّی رکھی سارا دِن ہُونگدیاں ہُونگدیاں

میریاں ہڈیاں مُسک گیاں۔

۴۔ کیوں جو تیرا ہتھ دِنے رات میرے اُتے بھارا سی میرا وَتّر ہاڑ دی اوڑ نال بَدل گیا۔

۵۔ مَیں تیرے اگے اپنی خطا دا اقرار کیتا تے اپنا قصور نہیں لُکایا مَیں آکھیا پئی مَیں خداوند دے اگے اپنے گناہ نوں من لوانگا۔ تے توں میری خطا دے قصوُر نوں بخش دِتّا۔

۶۔ اس لئی ہر اک جہڑا دیندار ہے تیرے اگے اُس ویلے دُعا منگیا کرے جس ویلے تیرے نال میل ہوسکدا ہے۔ ٹھیک وڈّے ہڑ بھاویں پھر جان پر اُس توڑی نہیں اپڑنگے +

۷۔ توں میری پناہ ہیں توں میتوں مصیبتوں بچائے رکھینگا توں میرے چوطرفیوں چھُٹکارا دے گیت گوائینگا +

۸۔ مَیں تینوں سکھالانگا تے جس راہ اتے تینوں چلنا چاہیدا ہے تینوں رستہ دسّانگا۔ تیرے اُتے نگاہ رکھکے تینوں صلاح دیانگا +

۹۔ تسیں گھوڑے تے خچر وانگوں نہ ہوو۔ اُہ بےعقل ہین لگام تے باگڈور اُہناں دے قابو رکھن لئی لوڑیدے ہین نہیں تاں اُہ تیرے نیڑے نہیں آونگے +

۱۰۔ شریراں اُتے بہت ساریاں وِقتاں آوندیاں ہین پر جہڑا آسرا خداوند اُتے ہے اُہدے دوالے دیا گھیرا پائیگی۔

۱۱۔ ہے صادقو خداوند وِچ خوش ہوو تے مگن رہو۔ ہے

دل دے سدھیو خوشی مناؤ +

مزمور (۳۳) روز ۷

۱- اے صادقو خداوند دے اگے خوشی مناؤ کیونکہ سدھیاں نوں حمد کرنی سجدی ہے۔

۲- بین وجا کے خداوند دا شکر کرو دس تار والی سارنگی وجا کے سُر نال گاؤ۔

۳- اُہدا نواں گیت گاؤ تگڑے ہو کے بلند آواز دے نال چنگی طرح وجاؤ۔

۴- کیونجو خداوند دا کلام برحق ہے تے اُہدے سارے کم وفاداری نال ہُندے ہین۔

۵- صدق تے اِنصاف اُہنوں پسند آوندے ہین۔ دُنیا خداوند دی دیا نال بھری ہُوئی ہے۔

۶- خداوند دے کلام نال اسمان بن گئے تے اُہناں دے سارے لشکر اُہدے منہہ دے دم نال۔

۷- اُہ سمندر دے پانی نوں دانیاں دے بول وانگوں اکٹھیاں کردا ہے۔ اُہ ڈُونگیاں پانیاں نوں مودی خانیاں وچ رکھ چھڈدا ہے +

۸- ساری دُنیا خداوند تھوں ڈرے۔ جہان دے سارے

وسکین اُسدا خوف رکھن۔

۹۔ کیونجو اُسنے آکھیا تے اُہ بن گیا۔ اُسدے حکم نال اُہ قائیم ہویا ؛

۱۰۔ خداوند نے قوماں دی صلاح نوں اُلٹا دتّا۔ لوکاں دیاں منصوبیاں نوں اُہن اکارتھ کردتا ہے۔

۱۱۔ خداوند دی صلاح سدا قائم رہندی ہے تے اُسدے دِل دی منشا پیڑھیوں پیڑھی ہے۔

۱۲۔ بھاگاں والی اُہ اُمت جہدا خُدا یہووہ ہے۔ ہاں اُہ قوم جہنوں اُسنے اپنی ورثہ ہون لئی چُن لیا ہے ؛

۱۳۔ خُداوند اسمانوں نظر کردا ہے اُہ سارے بنی آدم نوں ویکھدا ہے۔

۱۴۔ اُہ اپنے مقام تھوں زمین دے سارے وسکیناں نوں تکدا ہے

۱۵۔ اُہناں سبھناں دے دِلاں نوں اُہ ہی بناوندا ہے اُہ اُہناں دے سارے کماں وَل دھیان کردا ہے ؛

۱۶۔ فوج دے وادھے نال کسے بادشاہ دا بچاؤ نہیں ہُندا تے نہ پہلوان بڑے زور نال چھٹدا ہے۔

۱۷۔ بچاؤ واسطے گھوڑا تاں نکمّی چیز ہے تے نہ اپنی وڈّی طاقت نال کسے نوں چھڈاوندا ہے ؛

۱۸۔ دھیان کرو۔ خداوند دی اکھ اُہناں لوکاں وَل لگی

رہندی ہے جہڑے اُس تھوں ڈردے ہین-ہاں اُہناں وَل
جہڑے اُہدی دَیا نوُں اُڈیکدے ہین
۱۹-پئی اُہناں دی جان نوں موت تھوں بچائے تے
انڑائی دے دناں وِچ اُہناں نوں جیوندے رکھے +
۲۰-ساڈا جی خُداوند دی اڈیک کردا ہے کہ اُہ ساڈا حامی
تے ساڈی ڈھال ہے-
۲۱-کیونکہ ساڈا دِل اُس تھوں خوش رہیگا-اِس سببوں
کہ اساں اُسدے پاک نام اُتے آسرا دھریا ہے-
۲۲-جس طرح اساں تیری اُڈیک رکھی ہے اونویں خُداوندا
تیری دَیا ساڈے اُتے آن ٹکے +

روز-۸

مزمور (۳۴)

۱-مَیں ہر ویلے خُداوند نوُں مُبارک آکھانگا اُہدی وڈیائی
سدا میرے مُنہہ وِچ ہووےگی-
۲-میری رُوح خداوند اُتے فخر کریگی-وچارے لوگ سُنکے خوش ہونگے-
۳-میرے نال خداوند دی وڈیائی کرو-رَل کے اُہدے نام
دیاں صفتاں کریئے +
۴-مَیں نے خُداوند نوں ڈھونڈیا تے اُہن میری سُنی
تے میرے سبناں خوفاں خطریاں تھوں مینوں چھُڈایا +

۵۔ اُہناں اُس وَل تکیا تے چانن پایا ہے۔اُہناں دے مُنہہ شرمندہ نہ ہوئے

۶۔ اِس وچارے نے ہاریا دُہائی کیتی تے خداوند نے سُن لئی تے اُہدیاں ساریاں بپتاں تھوں اُس نوں بچایا۔

۷۔ خداوند دا فرشتہ اُہناں ساریاں دے دوالے جہڑے اُستھوں ڈردے ہین ڈیرا لاوندا ہے تے اُہناں دی خلاصی کردا ہے

۸۔ چکھ کے ویکھو پئی خداوند بھلا ہے۔دھن ہے اوہ منکھ جہدا بھروسہ اُس اُتے ہے۔

۹۔ اَے خداوند دے سنتو اُس تھوں ڈرو کیونجو اُہدے ڈرن والیاں نوں کوئی تھُڑ نہیں۔

۱۰۔ شیر دے بچیاں نوں تھُڑ تے بھُک آوندی ہے پر خُداوند دے ڈھونڈھن والیاں نوں کسے چنگی چیز دا گھاٹا نہیں ہونا۔

۱۱۔ آؤ بچیو میری سُنو تے مَیں تُہانوں خداوند دا خوف سکھالاں۔

۱۲۔ اوہ کہڑا بندہ ہے جہنوں زندگی دا شوق ہے۔تے وڈی عُمر نوں اِس لئی چاہندا ہے پئی بھلیائی ویکھے؟

۱۳۔ اپنی زبان نوں بُریائی تھوں تے اپنے مُنہہ نوں فریب تھوں ڈکّی رکھ۔

۱۴۔ بُریائی تھوں ہٹ جا تے بھلیائی کر سلامتی نوں لبھ تے اُہدا پچھّا کر۔

۱۵۔ خداوند دیاں اکھیاں صادقاں وَل تے اُہدے کن اُہناں دی فریاد وَل لگے رہندے ہین۔

۱۶۔ خداوند دا مُنہہ کُکرمیاں دے خلاف ہے تاں جو اُہناں دا نام نشان دھرتی اُتوں مِٹا دیوے +

۱۷۔ صادق دہائی دیندے ہین تے خداوند سُندا ہے تے اُہناں نوں ساریاں بپتاں تھوں کڈھ لیندا ہے۔

۱۸۔ خداوند ٹُٹے دل والیاں دے نیڑے ہے تے ماری گئی سُوح والیاں نوں بچاؤندا ہے۔

۱۹۔ صادق نوں بہت ساریاں مصیبتاں پَیندیاں ہین پر خداوند اُہنوں اُہناں سبھناں تھوں چُھڈاؤندا ہے۔

۲۰۔ اُہ اُہناں دیاں ساریاں ہڈیاں دا راکھا ہے تے اُہناں وچوں اِک بھی نہیں ٹُٹدی۔

۲۱۔ بُرِیائی شریر نوں جانوں مارےگی تے اُہ جہڑے صادق نال وَیر رکھدے ہین اُہ دوشی ٹھہرنگے۔

۲۲۔ خداوند اپنے بندیاں دی جان دا چُھٹکارا کراؤندا ہے تے اُہناں وچوں جہڑے اُس اُتے بھروسہ رکھدے ہین کوئی بھی مجرم نہ ٹھہریگا +

مزمور (۱۰۸) روز-۸

۱-خُدایا میرا دِل قائم ہے-مَیں گاوانگا-ہاں مَیں اپنی ساری طاقت نال صفتاں گاوانگا-

۲-جاگ ہے بِین تے سِتار-مَیں بھی تڑکے جاگانگا +

۳-خُداوندا مَیں لوکاں وِچ تیرا شکر کرانگا تے قوماں وِچ تیریاں صِفتاں گاوانگا-

۴-کیونجو تیری دَیا دی قدر اسماناں تھوں اُچّی تے وڈّی ہے تے تیری سچیائی اکاس تیکر پہنچدی ہے-

۵-خُدایا توں سربلند ہو اسماناں دے اُتے-تے تیرا جلال ساری دھرتی دے اُپر +

۶-اپنے سجّے ہتھ نال بچا تے ساڈی سُن تانجو تیرے پیارے چھُڈائے جان +

۱۲-دشمن دے برخلاف سانوں مدد دے-کیونجو اِنسان دی بچاؤ بیفائدہ ہے-

۱۳-خُدا دی طفیل نال اسیں بہادری کرانگے کیونجو اُہ ہی ہے جہڑا ساڈے دشمناں نوں لتاڑیگا +

مزمور (۳۷) روز-۹

۱-بدکاراں دے سبب نہ کُڑھ تے مندے کرم والیاں دلوں نہ سڑ

۲- کیونجو تھوڑے چر پچھوں اُہ گھاہ وانگوں وڈھے جانگے
تے ہریاول وانگوں کُملا جانگے +

۳- خداوند اُتے بھروسہ رکھ تے بھلیائی کر زمین اُتے
وس تے ایمانداری دا پچھا کر-

۴- تد توں خداوند وِچ خوشیاں منائیگا تے اُہ تیرے
دِل دیاں عرضاں نُوں پوریاں کریگا-

۵- اپنا راہ خداوند نوں سَونپ تے اُس اُتے آسرا
رکھ اُہ سبھ کُجھ ٹھیک کریگا-

۶- تے اُہ تیری نیکی نوں نُور وانگوں تے تیرے اِنصاف
نُوں دوپہر دے چانن ورگا چمکائیگا-

۷- خداوند دے اگے چُپ کیتیاں رہ تے صبر نال
اُہدی اُڈیک رکھ- اُس آدمی دے سبب جہڑا اپنے کاروبار وِچ
کامیاب ہے تے جہڑا بُرے منصُوبے چلا رہیا ہے تُوں نہ کُڑھ

۸- غصّے نوں چھڈ تے قہر تھوں باز آ- کُڑھ ناں جو بُرائی نہ نکلے-

۹- کیونجو بدکاراں دی جڑھ پُٹی جائیگی پر خداوند دے اُڈیکن
والے زمین دے وارث ہونگے +

۱۹- بھیڑے دناں وِچ اُہ شرمندہ نہ ہونگے تے کال دے
سمے وِچ اُہ رَج جانگے

۲۰- پر شریر برباد ہوجانگے خداوند دے دشمن تحفہ گھا

وانگوں ہونگے اوہ تاں اُڈائے جانگے ہاں دھوئیں وانگوں اُڈائے جانگے

۲۱۔شریر آدمی اُدھار چک لیندا ہے تے مڑ دیندا نہیں۔صادق سگوں دیا کردا تے دیندا ہے۔

۲۳۔انسان دے قدماں نوں خُداوند قائم کردا ہے تے اُہدا راہ اُہنوں پیارا ہے۔

۲۴۔بھانویں اوہ ڈِگ ہی پئے پر ڈِگیا نہ رہیگا کیونکہ خداوند اُسنوں اپنے ہتھ نال سنبھال لیندا ہے +

۲۵۔مَیں جوان ہے ساں تے ہُن بُڈھا ہویا ہاں پر میں ناں صادق نوں چھڈیا ہویا تے نہ اُہدی نسل نوں ٹُکڑے منگدیاں ڈِٹھا ہے۔

۲۶۔اوہ سارا دِن دیا کرکے اُدھار دیندا ہے تے اُہدی نسل مُبارک ہے +

۲۷۔بُریائی نُوں چھڈ تے بھلیائی کر تے توں ہمیشہ توڑی ٹِکیا رہو۔

۲۸۔کیونکہ خداوند نیاؤں نال پیار رکھدا ہے تے اپنے بھگتاں نوں چھڈدا نہیں۔اُہناں دی سدا توڑی راکھی ہُندی ہے۔پر بے دیناں دی نسل دا بِیج ہو جائیگا +

۲۹۔صادق زمین دے وارث ہونگے تے اُس اُتے سدا تیکر ٹِکے رہنگے +

۳۰- صادق دا منہہ دانائی دِیاں گلّاں کردا ہے تے اُہدی زبان تھوں اِنصاف نِکلدا ہے -

۳۱- اُسدے خُدا دی شرع اُہدے دِل وِچ ہے تے اُہدے پَیر نہیں تِلکنگے ٭

۳۲- بے دِین دِینِدار نوں تاڑدا ہے پئی موقع پا کے اُہنوں مار سٹے ٭

۳۳- خداوند اُہنوں اُہدے ہتھ وِچ نہ چھڈیگا نہ اُہنوں مُلزم ویکھ کے مُجرم ٹھہرائیگا ٭

۳۴- خداوند نوں اُڈیک تے اُہدے راہ وِچ چل تے اُہ تینوں وڈھاویگا پئی توں زمین دا وارث بنیں- جدوں شریراں دی بربادی ہووے تاں توں ویکھینگا-

۳۵- مَیں نے شریراں نوں بڑا زبردست تے اُس طرح پھیلدیاں ویکھیا جس طرح ہریا بھریا درخت اپنی خاص زمین وِچ پھیلدا ہووے

۳۶- پر اُہ جاندا رہیا تے ویکھو اُہدا نام نِشان مِٹ گیا- ہاں مَیں بھی اُہنوں ڈھونڈیا پر اُہدا پتہ نہ لگیا ٭

۳۷- بے عیب آدمی نوں تاک تے سِدّھے وَل دھیان کر کیونجہ اِجہیے بندے دا اخیر سلامتی ہے-

۳۸- پر گناہیں اِکٹھے ہی تباہ ہوجانگے- بڑے آدمی دا اوڑک نیستی ہے ٭

۳۹-پر صادقاں دی بچاؤ خداوند تھوں ہے-تے دُکھ دے ویلے اُہ اُہناں دا قلعہ ہے-

۴۰- تے خداوند اُہناں دی مدد کردا اتے اُہناں نوں خلاصی ویندا ہے-اُہ شریراں تھوں اُہناں نوں خلاصی دیکر بچاؤندا ہے کیونکہ اُہناں نے اسے دی پناہ لئی +

مزمور (۳۸)*

روز-۱۰

۱-اَے خداوند غصّے نال مینوں نہ جِھڑک تے نہ اپنے سخت قہر نال میئوں تنبیہہ دے

۲-کیونجو تیرے تیر میرے وِچ آدھسے ہین -تیرا ہتھ مینوں بیٹھاں دباؤندا ہے-

۳-تیرے قہر دے سببوں میرے جسم نوں تندرستی نہیں ہے تے نہ میرے گناہ دے سببوں میری ہڈیاں نوں آرام ہے-

۴-کیونجو میرے گناہ میرے سر اُتّوں دی لنگھ گئے -تے بھاری پنڈ وانگوں اُہ میتھوں چُکّے نہیں جاندے +

۹-یاربّ میریاں ساریاں مراداں تیرے اگے ہین-تے میرے ہاؤکے بھرنے تیتھوں لُکے نہیں رہندے-

۱۰-میرا دِل دھڑکدا ہے میرے وِچ طاقت مُک گئی-میریاں اکھّیاں دی جوت اُہ بھی میتھوں جاندی رہی-

۱۱-میرے پیارے تے میرے دوست میری چوٹ دے سببوں میتھوں لانبھے کھڑے ہوئے ہین-تے میرے انگ ساک

دُور سارے جا کھلوندے ہین۔

۱۲- میری جان دے گاہک پھاہی لاوندے ہین۔ تے جھڑے میرا نقصان چاہندے ہین اُہ بگاڑ دیاں گلاں کرکے دن بھر منصُوبے بناوندے ہین۔

۱۳- پر بھولا آدمی جہیا مَیں سُندا نہیں ہاں۔ تے مَیں اُس گونگے وانگوں ہاں جھڑا مُنھوں کُوندا نہیں۔

۱۴- ہاں مَیں بھولا جہیا بَن گیا ہاں جھڑا کُجھ نہیں سُندا تے جھڑا مُنھوں کوئی جواب نہیں دیندا۔

۱۵- خداوندا مینوں تیری اُڈیک ہے۔ تُوں جواب دیوینگا یا ربّ میرے خُدایا۔

۱۶- مَیں جو آکھیا سی ہئی اجہیا نہ ہوکہ اُہ میرے اُتے خوشی مناون تے جس ویلے میرے پَیر تلکن اُہ میرے اُتے پُھلن۔

۱۷- کیونجو میرے پَیر رُک چلے ہین تے میرا غم سدا میریاں اکھیاں اگے ہے۔

۱۸- کیونجو میں اپنے گناہ دا اقرار کرانگا تے اپنی خطا لئی پچھتاوانگا۔

۱۹- پر میرے ویری تگڑے تے زور آور ہین۔ تے جھڑے ناحق میرے نال عداوت کردے ہین اُہ بہت ہین۔

۲۰- نالے اُہ جھڑے بھلیائی دے اُلٹ بُریائی کردے ہین

میرے نال لڑدے ہین کیونکہ میں بھلیائی دا پچھا کردا ہاں -

۲۱- خداوندا مینوں چھڈ نہ دے میرے خدایا میتھوں دُور نہ ہو

۲۲- خداوندا توں میری بچاؤ ہیں چھیتی نال میری مدد کر +

مزمور (۳۹)

روز-۱۰

۱- مَیں آکھیا ہئی مَیں اپنے راہاں وچ چوکسی کرانگا جو کتے میں زبان تھوں خطا نہ کراں- جچر شریر میرے اگے ہین میں اپنے مُنہہ نوں قابُو رکھانگا +

۲- مَیں چُپ وٹکے گونگا ہو رہا تے بھلا کہن تھوں بھی در وٹ چھڈی تے میرا غم تازہ ہوگیا-

۳- میرا من میرے اندر تپ گیا تے میرے سوچدیاں سوچدیاں اگ بھڑک اُٹھی-تد میری زبان تھوں اِہ گل نکلی-

۴- ہئی خداوندا مینوں میرا اوڑک دس- تے راہ بھی کہ میری عمر کنیک ہے تاں جو مینوں پتہ لگ جائے کہ مَیں کیڈا نِناناں

۵- لئیو-میری زندگی دے دن چپّا جنّے ہین-میری عُمر تیرے اگے کجھ چیز نہیں-سچ مچ ہر اک آدمی بھانویں قائم تے مضبوط ہو پر تد بھی دم ہی دم ہے +

۶- اصل پچھو اِنسان دا زندگی کتنا خیال ہی خیال ہے سچ مچ اُہ بیفائدہ رولا پاوندا ہے-اُہ مال جمع کردا ہے تے نہیں

جاندا کہ اُہنوں کون سانبھیگا +

۷۔ خداوندا ہُن میں کہدی اُڈیک کراں؟ میری آس تیرے اُتے ہے +

۸۔ میرے سارے گناہاں تھوں مینوں چھُڈا۔ مُورکھاں دی نِندیا مینوں نہ بنا +

۹۔ مَیں گونگا ہو رہا تے اپنا مُنہہ نہ کھولیا کیونکہ تُوں ہی اِہ کیتا ہے۔

۱۰۔ اُس چوٹ نوں جہڑی تُوں لائی میتھوں دُور دفع کر۔ تیرے ہتھ دی مار نال میرا ناس ہوگیا ہے۔

۱۱۔ جد توں گناہ دے سبہوں جھڑک جھِڑکے اِنسان دی تنبیہہ کردا ہیں تد توُں اُہدے سُہپّن نوں لیہہ وانگوں آلوپ کردا ہیں۔ سچ مچ سارے آدمی اَینویں ہی ہِن +

۱۲۔ خداوندا میری دُعا سُن لے تے میری فریاد وَل کن لا۔ میرے ہنجو ویکھ کے چُپ نہ کر کیونکہ مَیں تیرے اگے پردیسی تے اپنے سارے وڈھیاں وانگوں مُسافر ہاں۔

۱۳۔ مَینوں چھڈ دے پئی مَیں تازہ ہو جاواں اِس تھوں پہلاں پئی مَیں اِتھوں کُوچ کراں تے مُڑ نظر نہ آواں +

مزمور (۴۰)   روز-۱۱

۱- مَیں جگرا کر کے خداوند نوں اُڈیکیا تے اُسنے میرے وَل کن جُھکایا تے میری فریاد سُن لی۔

۲- اُس نے مینوں غضب دے ٹوئے وِچّوں ہاں جِلّھن وِچّوں کڈھ لیا۔ تے میرے پَیراں نوں چٹان اُتے رکھ کے میرے قدماں نوں قائم کیتا۔

۳- تے اُہنے میرے منہ وچ اِک نواں گیت پایا جہدے نال ساڈے خداوند دی حمد ہووے۔ بہتیرے ویکھن گے تے ڈر جانگے تے خداوند اُتے بھروسہ رکھنگے +

۴- دھن ہے اُہ بندہ جہڑا خداوند نوں اپنا آسرا بناؤندا ہے تے گھمنڈیاں دا تے اُہناں لوکاں دا جہڑے جھوٹ وَل جُھکدے ہین دھیان نہیں کردا +

۵- ہے خداوند میرے خُدا تیرے اچرج کم جو تُوں کر وکھالے تے تیرے خیال جو تُوں ساڈے حق وچ رکھدا ہیں بہتے ہین۔ ہو نہیں سکدا پئی درجہ وار تیرے اگے گِنے جان۔ جیکر میں اُہناں نوں کھول کے دساں اُہ تے حسابوں باہر ہین +

۶- قُربانی تے چڑھاویاں نوں تُوں نہیں چاہیا تُوں نے میرے کن میرے لئی چھیک سٹے۔ سوختنی قربانی تے خطا دی قربانی توں نہیں منگی +

۷- تدئیں آکھیا کہ لئو مَیں آیا ہاں- کتاب دے ورقیاں وچ میرے لئی ہدائت لکھی ہے -

۸- تیری مرضی نوں پورا کرن وچ اے میرے خدا مَیں آنند ہاں- تے تیری شریعت میرے دِل دے اندر ہے ٭

۹- مَیں نے بڑی منڈلی وِچ صداقت دی منادی کیتی ہے- ویکھ مَیں اپنی زبان نہیں روکی- خداوندا تینوں معلوم ہے

۱۰- مَیں تیری صداقت نوں اپنے دِل وِچ لُکا نہیں رکھیا تیری وفاداری تے تیری نجات مَیں دس دِتّی- مَیں تیری مہر تے تیری سچیائی نوں بڑی منڈلی تھوں نہیں چھپایا-

۱۱- ہے خداوند مینوں رحمتاں دین تھوں تیرا ہتھ رُک نہ جائے- تیری مہر تے تیری سچیائی ہر ویلے میرے راکھے رہن ٭

۱۲- کیونکہ اَنگنت بُریاں نے میرے دوالے گھیرا پا لیا- میرے گناہاں نے مینوں آن پھڑیا اِتھوں توڑی ہئی مَیں اُتاں ویکھیا نہیں جاندا- اُہ تاں میرے سِر دے والاں نالوں ودھ ہین- تے مَیں بے دِل ہو گیا ٭

۱۳- خداوندا دَیا کر کے مینوں بچا لے- ہے خداوند چھیتی نال میری مدد کر-

۱۴- جہڑے لوک مارن لئی میری جان لبھدے ہین اُہ سارے شرمندہ تے کھجل ہون- اُہ جہڑے میرا نقصان چاہندے ہین پچھاں

ہٹائے جان تے مُنہہ کالا ہُون -

۱۵- اُہ سارے جہناں نے میرے مگر ہوئے ہوئے لائی ہُوئی ہے اپنی خوشی دے مارے اُجڑ جان -

۱۶- اُہ سارے جہڑے تینوں لبھدے ہین تیتھوں رضی تے خوش ہون- جہڑے تیری بخات دے چاہن والے ہین سدا اُکھیا کرن ہئی خداوند دی وڈیائی ہووے -

۱۷- مَیں تاں غریب تے کنگال ہاں خداوند نوں میرا فکر ہے- میری سہائتا تے میرا چھڑاون والا توُں ہی ہیں- اے میرے خدا دیر نہ کر

مزمور (۴۱)

روز ۱۱-

۱- دھن ہے اُہ آدمی جہڑا کنگالاں دا فکر کردا ہے- خداوند اُہنوں تنگی دے ویلے چھڑاویگا-

۲- خداوند اُہدی رچھیا کریگا تے اُہنوں جیوندیاں رکھیگا تے زمین اُتے اُہ دھنیاوان ہوویگا- تے توُں اُہنوں اُہدے وَیریاں دے وَس وِچ نہ چھڈ-

۳- بیماری دی منجی اُتے خداوند اُہنوں سنبھالیگا توُں اُسدی بیماری دے سمیں اُہدا سارا بسترہ اُلٹا کے وِچھاویگا +

۴- مَیں آکھیا ہئی خداوندا میرے اُتے دیا کر- میری جان نوں چنگا کر- مَیں تیرا گناہ جو کیتا ہے -

مزمور (۴۲)* روز-۱۲

۱-جویں ہرنی پانی دے سوتیاں لئی ترسدی ہے تویں ہی میرا جی اے خدا تیرے لئی ترسدا ہے۔

۲-میرا جی خُدا-ہاں جیوندے خدا دے لئی تہایا ہے-مَیں کد آواں تے خُدا دے اگے حاضر ہوواں؟

۳-میرے ہنجو رات دِن میری خوراک ہین-اُہ سارا دِن مینوں اِہ آکھدے رہندے ہین پئی تیرا خدا کتھے ہے؟

۴-ایہناں گلاں نوں یاد کردیاں ہیں اپنے جی نوں اپنے وِچ ڈولدا ہاں پئی مَیں کِس طرح جماعت دے سنگ-ہاں عیدوالی منڈلی دے سنگ آگو ہو کے بیت اللہ نوں خوشی تے حمد دے گیت گاؤندیاں جایا کردا ساں۔

۵-ہے میرے جی توں کاہنوں جھکیا جاندا ہیں؟ تے میرے وِچ کیہ بے آرامی پے گئی ہے؟ خدا اُتے اُمید رکھ-کیونکہ اُس تندرستی دے لئی جہڑی اُہدے چہرے ولوں مِلدی ہے مَیں پھِر اُہدی حمد کرانگا*

مزمور (۵۰) روز-۱۲

۱-خدا-ہاں خدا-خداوند نے فرمایا ہے-اُہنے سُورج دے چڑھدیوں لیکے لہندے تیکر زمین نوں بُلایا-

۲- خُدا نے صیحون وِچّوں جہڑا سہپّن دا کمال ہے چمکارا ماریا۔

۳- ساڈا خُدا آویگا تے چُپ نہ رہیگا۔ اُہدے اگے اگ ساڑدیاں چلی جائیگی تے اُہدے آلے دوالے غضب دی انہیری ہوویگی

۴- اپنی اُمّت دی عدالت کرن لئی اُہ اسماناں نُوں جہڑے اُپر ہین تے زمین نوں بھی اِہ آکھ کے بُلاویگا

۵- پئی میرے بھگتاں نوں میرے کول اِکٹھّیاں کرو جہناں میرے نال قُربانی دے وسیلے نیم کیتا۔

۶- تے اسمان اُہدی صداقت دا بیان کرنگے پئی خُدا آپ ہی منصِف ہے ٭

۷- سُن اَے میری اُمّت تے مَیں بولانگا۔ اَے اِسرائیل مَیں تیرے مُنہہ اُتے صاف آکھانگا۔ خدا تیرا خدا مَیں ہی ہاں۔

۸- مَیں تیریاں قربانیاں دی بابت تینوں نہیں جھڑکانگا۔ تیریاں سوختنی قربانیاں تاں ہرویلے میرے سامنے چڑھدیاں ہین۔

۹- مَیں نہ تیرے گھر دے بلد لینا نہ تیرے واڑیاں دے بکرے

۱۰- کیونکہ جنگل دے سارے جانور میرے ہین نالے ہزاراں پہاڑیاں دے چوکھر۔

۱۱- پہاڑاں دے سارے پنکھیرواں نوں مَیں جاندا ہاں تے میدان دے چارپائے میری نگاہ وِچ ہین۔

۱۲- مَیں جے بُھکا ہُندا تاں تینوں نہ آکھدا کیونجو دُنیا تے

اُہدی بھرپوری میری ہے۔

۱۳۔ کیہ مَیں ساناں دا ماس کھاواں یا بکریاں دی رت پیواں؟

۱۴۔ شکر دیاں قربانیاں خدا دے اگے چاڑھو تے حق تعالےٰ دے حضور اپنیاں منتاں نوں پوریاں کرو۔

۱۵۔ تے مصیبت دے دہاڑے مَینوں پُکاریں مَیں تینوں چھُڈاوانگا تے توں میری وڈیائی کرینگا۔

۱۶۔ پر شریر نوں خدا آیوں آکھدا ہے پئی تینوں کیہ کمّ ہے جو میرے حکماں نوں سُنائیں تے میرے نیم نوں اپنی زبان اُتے لیاویں؟

۱۷۔ جس حال وچ پئی توں نصیحت نال وَیر رکھدا ہیں تے میرے کلام نوں پِٹھ پچھے سُٹدا ہیں۔

۱۸۔ جد توں نے چور نوں ویکھیا توں اُہدے نال رلگیا تے زانیاں دا ساجھی ہویا۔

۱۹۔ توں نے اپنے منہہ نوں برُیائی دے سپرد کیتا ہے تے تیری زبان تھوں فریب نکلدا ہے۔

۲۰۔ توں بیٹھ کے اپنے بھائی دے خلاف بولدا ہیں تے اپنے سکے بھرا اُتے تہمتاں لاوندا ہیں۔

۲۱۔ توں نے اِہ کم کیتے تے مَیں چُپ وٹ چھڈی۔ توں

نے سمجھیا کہ مَیں بھی ٹھیک تیرے ورگا ہاں۔پر میں جھڑک نال ساریاں گلاں نوں اِک اِک کرکے تیرے مُنہہ اُتے لاوانگا۔

۲۲- ہے خُدا دے بُھلاون والیو اس گل دی وچار کرو۔ اجیہا نہ ہووے جو میں تہاڈے ٹوٹے ٹوٹے کرسٹاں تے تہاڈا کوئی وائی بیلی نہ ہووے۔

۲۳- جہڑا شکرگذاری دی قربانی چڑھاؤندا ہے اوہ ہی میری عزت کردا ہے۔تے جہڑا راہ ہی راہ چلدا ہے مَیں اُس نوں خدا دی نجات وکھاوانگا۔

مزمُور ۵۱

روز-۱۳

۱- اَے خدا اپنی محبت دے مُطابق میرے اُتے ترس کھا۔اپنی بہت ساریاں رحمتاں دے مطابق میرے گناہ مٹادے

۲- میری بُرِیائی تھوں مینوں چنگی طرح دھو۔تے میری خطا تھوں مینوں پاک کر۔

۳- کیونکہ میں اپنے گناہ مندا ہاں تے میری خطا سدا میرے اگے ہے۔

۴- مَیں نیری۔ہاں تیری ہی خطا کیتی ہے تے اوہ کم کیتے جو تیری نظر وچ بُرے ہین۔جس تھوں توں بولن وچ صادق ٹھہریں تے انصاف کرن وچ توں ٹھیک نکلیں۔

۵۔ ویکھ مَیں بُریائی وِچ جنمیا تے خطا دے نال میری ماں نے مینوں گربھ وِچ لیا۔

۶۔ ویکھ توں اندر دی سچیائی چاہندا ہیں تے پوشیدگی وِچ مینوں دانائی سکھائینگا۔

۷۔ زوفے نال مینوں پاک کر تے مَیں صاف ہوجاوانگا۔ مینوں نہوال تے مَیں برف نالوں بھی چِٹا ہوجاوانگا +

۸۔ مینوں خوشی تے انند دی خبر سُنا تانجو اُہ ہڈیاں جنہاں نُوں تُوں چُور کیتا ہویا ہے خوش ہون۔

۹۔ میرے گناہاں ولوں مُنہہ موڑ لے تے میری ساری بُریایاں نوں مِٹا دے +

۱۰۔ اے خدا میرے اندر پاک دِل پیدا کر تے میرے وِچ مستقیم روح مُڑکے پا۔

۱۱۔ مینوں اپنے حضوروں کڈھ نہ دے۔ تے اپنی پاک رُوح میتھوں لے نہ لے۔

۱۲۔ اپنی نجات دی خوشی مینوں موڑ دے تے آزاد روح نال مینوں سمبھال۔

۱۳۔ تدمَیں گناہیاں نوں تیریاں راہاں سکھالانگا تے خطاکار تیرے وَل مُڑنگے +

۱۴۔ ہے خُدا میرے نجات دین والے خدا مینوں خُون دے

گناہ تھوں بچا- تد میری زبان تیری صداقت دی بابت زور نال گاگی-

۱۵- ہے خُداوند میرے ہونٹھاں نوں کھول دے تد میری زبان تیری وڈیائی کریگی-

۱۶- کیونجو توں قُربانیاں نال خوش نہیں ہُندا نہیں تاں میں چڑھائوندا- سوختنی چڑھاویاں تھوں توں راضی نہیں ہیں-

۱۷- خدا دیاں قربانیاں ٹُٹی ہوئی رُوح ہین- اَے خدا ٹُٹے تے مارے کُٹے ہُوے دِل نوں توں ماڑیاں نہ سمجھینگا-

۱۸- اپنے فضل نال صیحون دا بھلا کر- تے یروسلم دیاں کندھاں نُوں بنا-

۱۹- تد توں صداقت دیاں قُربانیاں- ہاں سوختنی چڑھاوے تے ثبوت چڑھاوے تھوں خوش ہوئیگا- تد لوک تیری قربانگاہ اُتے وہڑکے چڑھاونگے ٭

روز-۱۳

مزمور ۶۳ ٭

۱- خُدایا توں میرا خدا ہیں مَیں تڑکے تینوں ڈھونڈانگا میری جان تیری تہائی ہے- سُکی تے سڑی ہُوئی زمین وچ جتھے پانی نہیں لبھدا میرا سریر تیرے لئی ترسدا ہے-

۲- اِسے طرح مَیں مَقدِس وِچ تینوں تکدا رہا پئی تیری قدرت تے جلال نوں ویکھاں-

۳- میری زبان اِس لئی تیری تعریف کریگی کیونجو تیری دیا زندگی نالوں بہتر ہے۔

۴- جچر مَیں جیوندا ہاں تینوں اِسے طرح مُبارک آکھانگا تیرا نام لے کے مَیں اپنے ہتھ اُٹھاوانگا۔

۵- میری جان اِیوں جیگی جویں گودے تے چربی نال۔ تے انند کردے ہُوئے ہونٹھاں نال میرا مُنہہ تیری وڈیائی کریگا۔

۶- جس ویلے مَیں اپنے وچھونے اُتے تینوں یاد کردا ہاں مَیں رات دے پہراں وچ تیرا دھیان کردا ہاں۔

۷- کیونجو توں نے میری بانہہ پھڑی تے تیرے پَراں دی چھاں دے ہیٹھ مَیں خوشیاں مناوانگا *

مزمُور (۶۵)* روز-۱۳

۱- اَے خُدا صیحون وچ وڈیائی تینوں اُڈیکدی ہے۔ تے تیرے حضور منّت پُوری کیتی جائیگی۔

۲- اَے توں جو دُعا دا سُنن والا ہیں سارے بشر تیرے کول آونگے *

۳- بُرِیائیاں میتھوں زور آور ہین۔ ساڈیاں تقصیراں جو ہین توں اُہناں نوں مٹا دیئیگا۔

۴- دھن ہے اُہ بندہ جہنوں توں چُندا تے نیڑے لے

آوندا ہیں پئی تیرے دربار وچ رہے۔ اسیں تیرے گھر دی۔ ہاں تیری مقدّس ہیکل دی خوبی نال رَج جاوانگے ✣

۹۔ توں زمین دی خبرگیری لیندا ہیں تے اُہنوں پانی دیندا ہیں۔ توں اُسنوں مالامال کردا ہیں۔ خدا دی ندی پانی نال بھری ہوئی ہے۔ اِس طرح زمین نوں تیار کر کے توں لوکاں لئی اناج پَیدا کردا ہیں۔

۱۰۔ توں واہناں دی چنگی طرح رونی کردا ہیں۔ توں اُہدے وٹ بنّھے نوں برابر کر دیندا ہیں۔ توں اُہنوں پھُوہر نال پولیاں کردا ہیں۔ توں اُسدے پُنگران وچ برکت دیندا ہیں۔

۱۱۔ توں اپنی نعمت دا تاج سال اُتے دھردا ہیں۔ تیرے قدماں تھوں تھندیائی ٹپکدی ہے۔

۱۲۔ جنگلی جوہاں اُتے برکت ٹپکدی ہے تے خوشی نے پہاڑیاں نوں گھیریا ہویا ہے۔

۱۳۔ اجڑ جوہاں دی پوشاک بن گئے۔ وادیاں نوں فصلاں نے ڈھک لیا۔ اوہ خوشی نال للکار دے تے گاوندے ہین ✣

مزمور (۶۶)

روز-۱۴

۱۔ ہے زمین دے سارے لوکو خدا دے لئی خوشی دا نعرہ مارو

۲۔ اُہدے نام دی بزرگی دے گیت گاؤ اُہدی وڈیائی

شان نال کرو ۔

۳۔ خدا نوں آکھو واہ تیرے کم کیڈے ڈراؤنے ہین تیری بڑی قدرت دے سبب تیرے ویری تیرے اگے بہانے کرنگے۔

۴۔ ساری دنیا تینوں سجدہ کریگی تے تیرا گیت گاویگی اوہ تیرے نام دا گیت گاویگی +

۵۔ آؤ خدا دے کماں نوں ویکھو کہ بنی آدم دے حق وچ اوہ ڈراؤنے کم کردا ہے ۔

۶۔ اُسنے سمندر نوں سکا دتا ۔ اوہ دریا وچوں سکیں پیریں لنگھ گئے اُتھے اسیں اُسدے سببوں خوش ہوئے ۔

۷۔ اوہ اپنی قوت نال سدا تیک راج کردا ہے ۔ اُہدیاں اکھیاں قوماں اُتے نگاہ رکھدیاں ہین ۔ باغی لوک سر نہ چکنے پاون +

۸۔ اے قومو ساڈے خدا نوں مبارک آکھو اُسدی وڈیائی اچی آواز نال سناؤ ۔

۹۔ اُسدی جہڑا ساڈی جان نوں جیوندیاں رکھدا ہے تے ساڈے پیراں نوں کھسکن نہیں دیندا ۔

۱۰۔ کیونکہ توں خدایا سانوں آزمالیا ہے ۔ توں سانوں اس طرح تایا ہے جس طرح چاندی تائی جاندی ہے ۔

۱۱۔ توں سانوں جال وچ گھیر لیا تے ساڈے لکاں اُتے بھار پا دتا ہے ۔

۱۲- توں لوکاں نوں ساڈے سِراں اُتے چاڑھ دتا ہے
اسیں اگ تے پانی وچوں دی لنگھے پر توں سانوں خوش حالی
وچ پہنچا دتا -
۱۳- مَیں سوختنی قربانیاں لے کے تیرے گھر وچ آوانگا
مَیں اپنیاں اُہناں منّتاں نوں پُوریاں کرانگا
۱۴- جہڑیاں میری زبانوں نکل گئیاں تے جہڑیاں میرے مُنہہ
نے منّیاں جس ویلے مَیں تنگی وچ ساں -
۱۵- مَیں موٹے موٹے جانوراں دی قُربانی - بھیڈاں دی
خوشبویاں سنے - مَیں وہڑکیاں نوں بکریاں نال چاڑھانگا +
۱۶- اَے سارے لوکو جہڑے خدا تھوں ڈردے ہو اُرے
آؤ تے سُنو مَیں تہانوں دسدا ہاں کہ اُسنے میری جان لئی کیہ کجھ کیتا ہے
۱۷- مَیں مُنہوں اُس نوں پکاریا - تے میری زبان نے
اُہدیاں صفتاں گائیاں +
۱۸- جیکر مَیں اپنے دِل وچ بُرائی رکھّاں تاں خدا میری
نہیں سُنیگا -
۱۹- پر سچ مُچ خدا نے تے سُن لیا ہے - میری دُعا دی
آواز ول اُہن دھیان کیتا ہے -
۲۰- خُدا مُبارک ہے جس نے نہ اپنے پاسوں میری دُعا
نوں نہ میتھوں اپنی دَیا نوں ہٹا رکھیا ہے +

مزمور (۶۷) روز-۱۴

۱-خدا ساڈے اُتے مہر کرے تے سانوں برکت دیوے تے اپنا چہرہ ساڈے اُتے جھلکاوے -

۲-تانجو تیرا راہ دھرتی اُتے - ہاں تیری نجات ساریاں غیرقوماں وِچ جانی جاوے -

۳-خدایا لوکیں تیری حمد کرن - سارے لوک تیری حمد کرن -

۴-اُمتاں آنند ہون تے خوشی نال گیت گان -کیونکہ توں راستی نال لوکاں دا نیاں کرینگا تے دھرتی اُتے اُمتاں دا آگو ہوئیگا -

۵-خدایا لوکیں تیری حمد کرن - سارے لوک تیری حمد کرن -

۶-دھرتی نے اپنی پیداوار دِتی ہے - خدا ہاں ساڈا اپنا خدا سانوں برکت دیگا -

۷-خدا سانوں برکت دیگا تے دُنیا دیاں ساریاں کوٹاں اُس تھوں ڈرنگیاں +

مزمور (۶۸)* روز-۱۴

۱-خدا اُٹھے اُہدے دشمن تتر بتر ہون - تے اوہ جہڑے اُہدے نال ویر رکھدے ہین اُہدے اگوں نس جان -

۲-جس طرح دُھواں اُڈ پُڈ جاندا ہے اُسے طرح توں اُہناں نوں اُڈا دے - تے جویں اگ دے سامنے موم پگھر جاندا ہے رتویں شریر

خدا دے سامنے ناس ہون +

۳- پر صادق خوش ہون تے خدا دے اگے مگن ہون-

ہاں اُہ بہت ہی خوشی مناون +

۴- خدا دا گیت گاؤ- اُہدے نام دِیاں صفتاں گاؤ- اُہدے

لئی شاہی سڑک بناؤ جہڑا جنگلاں وِچّوں دی سوار ہوکے آوندا

ہے- اُہدا نام یاہ ہے- تے اُسدے اگے خوشی دے مارے اُچھلو+

۵- خدا اپنے مقدّس مقام وِچ یتیماں دا باپ تے بیواواں

دا انصاف کرن والا ہے-

۶- خُدا اکلّے دے گھر نوں وساوندا ہے- اُہ قیدیاں نوں

چھڈا کے خوشحالی وکھاوندا ہے- پر باغی لوک سُکھی سڑی ہوئی

زمین وِچ رہندے ہن +

۱۸- توں اُچے اُتے چڑھیا توں قید نوں قیدی کرلیا تے

مُنکھاں وِچ- ہاں باغی منکھاں وِچ بھی نذرانے لئے۔ تانجو خداوند

خدا اُہناں دے نال وسّے +

۱۹- خُداوند جو روز روز ساڈا بھار چُکدا ہے- ہاں اُہ خُدا

جو ساڈی بچاؤ ہے مُبارک ہووے +

مزمور (۶۹)* روز-۱۵

۱- خدایا مینوں بچالے کیونکہ پانی میری جان تیکر آپہنچے ہن

۲ ۔ مَیں ڈُمّھ دے چِکّڑ وِچ دھس چلیا جتھے کھلون دا تھاں نہیں ہے ۔ مَیں ڈونگھے پانیاں وِچ پے گیا جتھے ٹھاٹھاں میرے اُتوں دی لنگھدیاں جاندیاں ہین ۔

۱۴ ۔ مینوں چِکّڑ وِچّوں کڈھ لے بئی مَیں غرق نہ ہوجاواں ۔ میرے ویریاں تھوں مینوں چھڈا تے ڈونگھے پانیاں تھوں مینوں بچالے ۔

۱۵ ۔ پانی دیاں ٹھلّاں مینوں دبا نہ لین تے ڈُمّھ مینوں ڈوب نہ دے تے نہ کھوہ میرے اُتّوں دی رل جائے ۔

۱۶ ۔ خداوندا میری سُن لے کیونجو تیری دیا چنگی ہے ۔ اپنیاں بہت ساریاں رحمتاں دے مطابق میرے وَل دھیان کر ۔

۱۷ ۔ تے اپنے بندے تھوں اپنا مُنہہ نہ لکا کیونجو مَیں بڑا اوکھا ہاں ۔ چھیتی مینوں جواب دے ۔

۱۸ ۔ میری جند دے نیڑے آ تے اُہنوں چھڈا تے میرے ویریاں دے سبب مینوں خلاصی دے ۔

۱۹ ۔ میرا مہنیاں دا سہنا تے میری شرم تے میری بے عزّتی توں جاندا ہیں میرے ویری سارے تیرے اگے ہین ۔

۲۰ ۔ مہنے نال میرا دِل ٹوٹ گیا ہے مَیں بہت ہی اُداس ہاں ۔ مَیں تے تکدا رہیا بئی کوئی مینوں دلاسا دیوے پر کوئی ہے نہ سی ۔ تے کوئی مینوں تسلا دیوے پر اوہ بھی نہ ملیا ۔

۲۱ ۔ اُہناں نے کھان لئی مینوں پِت دِتّی تے تریہہ دے

ویلے سرکہ پلایا -
۲۹- مَیں عاجز تے غمگین ہاں خُداوندا تیری بچاؤ مینوں اُچی جگہ کھلیارے +

مزمور (۸۴)

روز-۱۵

۱- اَے فوجاں دے خداوند تیرے ڈیرے کیہے پیارے ہین
۲- میرا جی خداوند دیاں درگاہاں لئی ترسدا سگوں گھسدا جاندا ہے - میرا مَن تے میرا تن جیوندے خُدا دے لئی للکاردا ہے +
۳- اے فوجاں دے خداوند میرے بادشاہ تے میرے خُدا تیریاں قربانگاہاں نوں چڑی نے اپنا گھر تے ابابیل نے اپنے بوٹاں نوں رکھن واسطے آلھنا بنا لیا ہے -
۴- دھن اُہ ہین جو تیرے گھر وِچ وسدے ہین اُہ سدا تیرے گُن گاونگے -
۵- دھن اُہ منکھ جہدا زور تیرے وِچ ہے - تے دھن اُہ لوک جہناندا دِل جاترے اُتے لگیا ہویا ہے -
۶- اُہ ہنجواں دے کھڈ وچوں دی لنگھدیاں پانی دے چشمے جاری کردے ہین - ہاں پہل چھلا اُہنوں برکت نال ڈھک لیندا ہے -

۷- اُہناں دا زور درجیوں درجہ ودھدا جاندا ہے - اوہ صیحون وِچ خُدا دے حضور حاضر ہو جاندے ہین -

۸- ہے خداوند فوجاں دے ربّ میری دُعا سُن لے - اَے یعقوب دے خُدا کنّ لا -

۹- ہے خدا ساڈی ڈھال ویکھ تے اپنے مسیح دے مُنہہ ول دھیان کر-

۱۰- کیونکہ تیری درگاہاں وِچ اِک دن کتّنا ہزار دہاڑیاں نالوں بہتر ہے - مینوں تے اپنے خدا دے گھر دے بوہیوں باہر رہنا شرارت دے ڈیریاں وِچ وسّن نالوں زیادہ پسند ہے -

۱۱- کیونکہ خُداوند خُدا اک سُورج تے اِک ڈھال ہے - خداوند فضل تے جلال دیویگا - سِدّھے راہ اُتے ٹُرن والیاں نوں کوئی چنگی وستوں دین وِچ اوہ فرق نہ کریگا -

۱۲- ہے فوجاں دے خداوند دھن ہے اوہ آدمی جہدا آسرا بھروسہ تیرے اُتے ہے *

زبُور (۸۵) روز-۱۵

۱- خداوندا توُں اپنی زمین اُتے مہربانی کیتی یعقوب دی اسیری نوں توں پھیر لیایا -

۲- اپنے لوکاں دی بدکاری توں معاف کیتی ہے توُں اُہناں

دے سارے گناہ نوں کج دتا ہے -

۳- توں اپنے سارے قہر نوں تھما دتا ہے تے اپنے غصے دی تیزی تھوں مڑیا ہیں -

۴- سانوں موڑ دے ساڈے نجات دے خدایا۔ تے اپنے غصّے نوں ساڈے اُتوں دفع کر۔

۵- کیہ توں سدا ئینکر ساتھوں غصّہ ہی رہینگا؟ کیہ توں پیڑھیوں پیڑھی اپنے غصّے نوں جاری رکھینگا ؟

۶- کیہ توں پھیر سانوں نہ جوالینگا پئی تیرے بندے تیتھوں خوش ہون ؟

۷- خداوندا سانوں اپنی رحمت وکھال نے اپنی نجات سانوں بخش +

۸- مَیں سُنانگا پئی خداوند خدا کیہ فرماوندا ہے کیونجو اوہ تے اپنی اُمّت تے اپنے مقدّساں نوں سلامتی دیاں گلاں سُناویگا- پر اوہ پھیر بے وقوفی ول نہ مُڑن +

۹- بیشک اُہدی نجات اُہدے بھو رکھن والیاں دے نیڑے ہے تانجو ساڈی زمین وچ جلال وسّے -

۱۰- رحمت تے سچیائی آپو وچ مل پئے - راستی تے سلامتی نے اِک دُوجے نوں چُمیا ہے -

۱۱- سچیائی زمین وچوں اُگدی ہے تے صداقت نے اسمان

تھوں ہیٹھاں تکیا -

۱۲- ہاں - خداوند چنگیاں چنگیاں چیزاں بخشیگا تے ساڈی زمین اپنی پیدا وار دیویگی -

۱۳- صداقت اُہدے اگے اگے چلیگی تے اُہدے پیڑے نوں ساڈا رستہ بنائیگی +

مزمور (۸۹)

روز - ۱۶

۱- مَیں ہمیشہ خداوند دیاں رحمتاں دا گیت گاوانگا - مَیں تیری وفاداری دی خبر ساریاں پُشتاں نوں اپنے مُنہ نال دیونگا -

۲- کیونجو مَیں آکھیا پئی رحمت سدا تیکر قائم رہیگی - تُوں اپنی وفاداری نوں عین اسماناں دے وچ جاری کریگا +

۳- مَیں اپنے چُنے ہوئے نال نیم بدّھا ہے - مَیں اپنے بندے داؤد نوں سونہہ کھاکے آکھیا -

۴- پئی مَیں تیری نسل نوں سدا جاری رکھّانگا - تے تیرے تخت نوں پیڑھیوں پیڑھی قائم رکھّانگا +

۵- خداوندا اسماناں وچ تیرے اچرج کماں دی - تے مقدساں دی جماعت وچ تیری وفاداری دی حمد کیتی جائیگی +

۱۴- تیرے تخت دی نینہہ صداقت تے عدالت ہے - دیا تے سچیائی تیری پیشی وچ جاندیاں ہین +

۱۵- دھن ہین اُہ لوک جہڑے خوشی دے نعرے بھنوں جانندے ہین - اُہ تاں تیرے چہرے دے نُور وچ خُداوندا ٹُردے ہین -

۱۶- تیرے نام دے سببوں اُہ سارا دِن خوشیاں مناوندے ہین تے تیری صداقت دے سبب اُہ اُچّے کیتے جانگے -

۱۷- کیونجو اُہناندے زور دی شان تُوں ئی ہین تے تیری کرپا نال ساڈا سِنگ اُچا کیتا جائیگا -

۱۸- کیونجو ساڈی ڈھال خداوند دی ہے - ہاں ساڈا بادشاہ اِسرائیل دے قدّوس دا مال ہے ٭

۱۹- تد تُوں سُفنے وِچ اپنے سنتاں نوں اہ آکھ کے فرمایا پئی ہیں نے مدد دین دا کم اِک زورآور دے سپُرد کیتا ہے ہیں اُمّت وچّوں چُنکے اِک برگزیدے نوں اُچّا کیتا ہے ٭

۲۰- میرا بندہ داؤد مینوں لِبھ پیا ہے ہیں اپنے مقدّس تیل نال اُہنوں مسح کیتا ہے -

۲۱- اُہدے سر اُتے میرا ہتھ دھریا رہیگا تے میری بانہہ اُہنوں پُختائی دیویگی -

۲۲- ناکوئی وَیری اُہنوں تنگ کریگا تے نہ شیطان دا پُتر اُسنوں دکھیاں کریگا -

۲۳- نالے ہیں اُسدے وَیریاں نوں اُہدے سامنے پِیہہ سُٹانگا تے اُسدے عداوتیاں نوں مار دیانگا -

۲۴- پر اُہدے لئی نال میری سچیائی تے میری رحمت ہووےگی تے میرے نام دی طفیل نال اُہدا سنگ اُچا کیتا جاویگا۔

مزمور (۹۰)

روز-۱۶

۱- اَے خداوند پیڑھیوں پیڑھی ساڈی پناہ توں ہی رہیا ہیں
۲- پہاڑاں وے پیدا ہون تھوں پہلاں جدوں زمین تے دُنیا اجے نہیں سان بنیاں - زمانیوں زمانہ توں ای خدا ہیں -
۳- توُں آدمیاں نوں پیہہ سُٹدا ہیں تے فرماوندا ہیں پئی ہے بنی آدم پھرو -
۴- کیونجو ہزار ورہے تیرے اگے اجہے ہین جہا کل دا دن جہڑا بیت گیا - تے جہی اِک پہر رات -
۵- ہڑ دی طرح توُں اُہناں نوُں اَگے دھر کے لے جاندا ہیں اُہ نیند ورگے ہین - فجر نوں اُہ اُس گھا ورگے ہین جہڑا اُگیا ہویا ہووے
۶- سویر نوُں اُہ لہہ لہہ کردا تے ودھدا ہے - شام نوُں اُہ وڈھیا جاندا تے سُک جاندا ہے -
۷- کیونجو اسیں تیرے غصے نال فنا ہو گئے ہاں - تے تیرے قہر نال دُکھ وِچ پئے گئے ہاں -
۸- توُں نے ساڈیاں بُریایاں نوُں اپنے اگے تے ساڈے لکے ہوئے گناہاں نوں اپنے چہرے دے چانن وِچ رکھیا -

۹- کیونکہ ساڈے سارے دہاڑے تیرے قہر وچ گذرے-
ساڈے ورہے کہانی وانگوں مُک گئے ہین -
۱۰- ساڈی زندگی دے دن ستّر ورہے ہین تے جے طاقت
ہووے تاں اسّی ورھے - پر اُہناں دا مان محنت تے غم ئی
ہے کیونکہ اُہ چھیتی جاندے رہندے ہین تے اسیں اُڈ جاندے ہاں-
۱۱- تیرے قہر دے زور نوُں تے تیرے غضب نوں جو تیری
شان دے مطابق ہو کِس نوں معلوم ہے ؟
۱۲- سانوں اپنے دناں دا حساب ایوں کرنا سکھال جو سانوں
عقل والا دِل مِلے -
۱۳- اَے خداوند مُڑ آ - توُں دیر کا ہنوں لاوندا ہیں ؟ تے
اپنے بندیاں دے حال اُتے پھیر مہربان ہو-
۱۴- سویر نوُں اپنی دیا نال سانوں رَجا تاں جو اسیں ساری
عُمر انند ہو کے خوشی منائیے -
۱۵- جِناں چِر توُں سانوں دُکھی رکھیا ہے تے جِتنے ورہے
اساں بھیڑا حال ڈٹّھا اُنّاں ہی سانوں خوش کر -
۱۶- تیرا کم تیرے بندیاں نوُں تے تیرا جلال اُہناں دی
اُلاد نوُں معلوم ہو جائے -
۱۷- تے خداوند ساڈے خدا دا جمال ساڈے اُتے ہووے
تے ساڈے ہتھاں دے کار توں ساڈے اُتے قائم کر + ہاں

ساڈے ہتھاں دے کار توں ساڈے اُتے قائم کر÷

مزمور (۹۱) روز-۱۷

۱- جہڑا خدا تعالےٰ دے پردے وِچ رہندا ہے اُہ ئی قادر مطلق دے سائے ہیٹھاں ٹِکیگا ۔

۲- مَیں خداوند دی بابت آکھانگا پئی اُہ میری پناہ تے میرا گڑھ ہے ۔ میرا خدا جہدے اُتے میرا آسرا ہے ÷

۳- اُہ تینوں پھاندی دی پھاہی وِچوں تے بُری وَباتھوں چھٹکارا دیگا ۔

۴- اُہ اپنے پنکھاں نال تینوں ڈھک لیگا تے اپنے پراں ہیٹھ توں پناہ پائینگا ۔ اُہدی سچیائی ڈھال تے پھری ہے ۔

۵- توں رات دے ڈر تھوں خوف نہ کھائینگا تے نہ اُس تیر تھوں جہڑا دِن نوں چلدا ہے ۔

۶- نہ اُس وبا تھوں جہڑی ہنیرے وِچ پَیندی ہے تے نہ اُس مری تھوں جہڑی دوپہر نوں اُجاڑ دی ہے ۔

۷- اِک ہزار تیرے کول تے دس ہزار تیرے سجّے پاسے ڈگ پینگے پر اُہ تیرے نیڑے نہ آویگی ۔

۸- توں اپنی اکھّاں ئی نال نگاہ کرینگا تے شریراں نوں اپنا کیتا پاؤندیاں توں ویکھینگا ۔

۹- کیونکہ خداوندا توں میری پناہ ہیں + توں خدا تعالیٰ نوں اپنا ٹکانہ بنایا ہے -

۱۰- تیرے اُتے کوئی آفت نہیں آویگی تے نہ کوئی بلا تیرے ڈیرے دے نیڑے آپڑیگی -

۱۱- اُہ تیری بابت اپنے فرشتیاں نوں حکم دیگا پئی تیرے سارے راہاں وچ اُہ تیری راکھی کرن -

۱۲- اُہ ہتھاں اُتے تینوں چُک لینگے پئی کتے پتھر نال تیرے پیراں نوں سٹ نہ لگے -

۱۳- توُں شیر تے سپّ نوں لتاڑیگا - توُں جوان شیر تے اژدھا نوُں پیراں ہیٹھ پھینویگا +

۱۴- اِس لئی کہ اُسنے میرے نال دِل لایا ہے مَیں اُس نوُں نجات دیاںگا تے اُسنوں اُچیاں کرکے بہالانگا کیونجو اُس نے میرا نام جاتا ہے -

۱۵- اُہ مینوں پکاریگا تے مَیں اُہدی سُنانگا - تے مصیبت وچ مَیں اُہدے نال ہوونگا - مَیں اُس نوں چھڈاوانگا تے اُس نوں عزّت دیانگا -

۱۶- عُمر دے وادھے نال مَیں اُہنوں رجاوانگا تے اپنی نجات اُہنوں وکھاوانگا +

مزمور (۹۲) روز-۱۷

۱- خداوند دی حمد کرنی تے تیرے نام دے زبور گاؤنے اَے خدا تعالیٰ بھلا ہے +

۲- سویر نوں تیری مہر دا تے روز رات نوں تیری وفاداری دا ذکر کرنا چنگا کم ہے -

۳- وساں تاراں والی سارگی تے طاؤس تے ستار وجاکے نرم آواز دے نال +

۴- کیونجو توں نے خداوندا اپنے کماں نال مینوں خوش کیتا ہے - تیرے ہتھاں دیاں کاریگریاں دے سببوں میں جَے جَے کرانگا -

۵- خداوندا تیرے کم کیا ہی وڈے ہین تے تیرے خیال بہت ہی ڈونگھے ہین +

۶- پشو آدمی تے نہیں جاندا تے مورکھ اس گل نوں سمجھدا نہیں -

۷- جدوں شریر گھا وانگوں پھٹدے ہین تے جد سارے بدکار پھلدے پھلدے ہین اہ اس کرکے ہے ہئی اوہ ہمیشہ لئی فنا ہوجان -

۸- پر خداوندا توں ہمیشہ اعلیٰ ہیں -

۹- کیونکہ دیکھ ہے خداوند تیرے دشمناں ہاں تیرے ہی

دشمناں دا ستیاناس ہو ویگا۔ سارے بدکار تے کھلر پلر جانگے۔

۱۰- پر توں گینڈے دے سنگ وانگوں میرے سنگھ نوں اُچیاں کیتا ہے۔ مَیں تازے تیل نال مسح کیتا گیا ہاں۔

۱۱- ہاں میری اکھی نے میرے دشمناں دا حال جیہا مَیں چاہیا سو ڈٹھا۔ تے شریراں دا حال جھڑے میرے عداوتی ہین میرے کنّاں نے بھی سُنیا۔

۱۲- صادق کھجور دے بوٹے وانگوں پھیلاریگا۔ تے لبنان دے دیار ورگا ودھیگا۔

۱۳- اُہ جھڑے خداوند دے گھر وچ لائے گئے ہَن سو ساڈے خدا دے درباراں وچ لہلہاونگے۔

۱۴- اُہناں نوں بڈھے وارے پھل لگیگا تے اُہ ہرے بھرے ہونگے۔

۱۵- ہَی اس تھوں پورا پتہ لگے کہ خداوند برحق ہے۔ اُہ میری چٹان ہے تے اُہدے وچ ذرہ بھی ناراستی نہیں ⁜

مزمور (۹۵)

روز - ۱۸

۱- آؤ اسیں خدا دے لئی گاویئے تے اپنی نجات دی چٹان لئی خوشی دا نعرہ ماریئے۔

۲- شکرگذاری کردیاں ہویاں اُسدے حضور وچ آیئے

تے زبور گا گا کے اُس دے اگے خوشی دا نعرہ ماریئے ۔

۳- کیونجو خداوند بڑا خدا ہے تے ساریاں دیوتیاں نالوں بڑا بادشاہ ہے +

۴- دھرتی دے ڈونگھے تھاں اُہدے ہتھ وِچ ہین تے پہاڑاں دیاں چوٹیاں اُس دیاں ہین ۔

۵- سمندر اُسی دا ہے تے اُس نے اُہنوں بنایا ۔ تے اُسدے ہتھوں خشکی بھی بنی ۔

۶- آؤ اسیں سجدہ کریئے تے سر جھکا کے اپنے پیدا کرن والے خداوند دے اگے گوڈے نوایئے ۔

۷- کیونجو اُہ ہی ساڈا خدا ہے ۔ تے اسیں اُہدی چراند دے لوک تے اُسدے ہتھ دیاں بھیڈاں ہاں + جے اَج تُسیں اُہدی آواز سُندے تاں بھلا ہُندا ۔

۸- اپنے دلاں نوں سخت نہ کرو جیہا مریبہ دے موقع اُتے ازمائش دے دن جنگل وِچ کیتا سی ۔

۹- جدوں تہاڈے وڈیاں نے مینوں آزمایا ۔ تے مینوں پرتایا تے میرے کماں نوں ویکھیا ۔

۱۰- چالی ورھے اُس پیڑھیوں مینوں رنج ملیا ۔ تے میں آکھیا کہ اِہ اک دِل دی بُھلن والی قوم ہے تے اُہناں میرے راہاں نوں نہیں جاتا ۔

۱۱- اِس لئی میں قہروان ہو کے اِہ قسم کھادی پئی میری آرام گاہ وِچ اُہناں دا پَیر نہ پئے گا +

مزمُور (۹۶)

روز-۱۸

۱- آؤ خداوند دے لئی اِک نواں گیت گاؤ خداوند دے لئی گاؤ ہے ساری زمین -

۲- خداوند دے لئی گاؤ تے اُہدے نام نوں مُبارک آکھو روز روز اُہدی نجات دی خوشخبری سُناؤ -

۳- قوماں وِچ اُہدا جلال تے سارے لوکاں وِچ اُہدے اچرج کمّاں دا بیان کرو +

۴- کیونکہ خداوند بزرگ ہےَ تے بہت ہی وڈیائی دے لائق ہے- سبھناں دیوتیاں نالوں اُس تھوں ڈرنا چاہیدا ہے-

۵- کیونکہ قوماں دے سارے دیوتے بُت ہی بُت ہین پر اسماناں دا بناون والا خداوند ہے -

۶- جلال تے دبدبہ اُسدے حضور ہین - بَل تے سہپّن اُہدے مقدّس مکان وِچ ہین -

۷- ہے لوکاں دے گھرانیو خداوند نوں ہاں خداوند نوں جلالی تے قدرت والا آکھو -

۸- اُہدے نام دی شان موجب خُداوند نوں جلالی آکھو

نذرانہ لے کے اُہدے درباراں وچ آؤ۔

۹- خداوند نوں پاکیزگی دی خُوبی نال سجدہ کرو۔ اُہدے اگے کنب اے ساری زمین۔

۱۰- قوماں وچ خبر دیوو پئی خداوند بادشاہ ہے۔ زمین بھی قائم ہے تے ہل نہیں سکدی۔ اُہ سچیائی نال قوماں دا نیاں کریگا۔

۱۱- اسمان خوش ہون تے زمین خوشی مناوے۔ سمندر اپنی بھرپُوری سنے شور مچاوے۔

۱۲- میدان تے سب کجھ جو اُہدے وچ ہے مَوج کرن تاں پھیر جنگل دے سارے بُوٹے خوشی دے ماریاں خداوند دے اگے گاونگے۔

۱۳- کیونجو اُہ آوندا ہے۔ ہاں اُہ زمین دا نیاں کرن نوں آوندا ہے۔ اُہ اِنصاف نال دُنیا دا تے اپنی سچیائی نال قوماں دا نیاں کریگا +

مزمُور (۹۷)

روز - ۱۸

۱- خداوند بادشاہی کردا ہے زمین خوشی کرے۔ جزیرے جیہڑے بہت سارے ہین خوش ہون۔

۲- بدل تے انھیرا اُہدے چوپھیرے ہین۔ صدق تے اِنصاف اُہدے تخت دی نینہ ہین۔

۳- اگ اُہدے اگے اگے جاندی ہے تے اُہدے دُشمناں
نوں چوپھیریوں ساڑدی ہے -
۴- اُہدی بجلی دِیاں لِشکاں نے دُنیا نوں روشن کیتا -
زمین ویکھ کے کنب اُٹھی -
۵- خداوند دی حضوری نال پہاڑ موم وانگوں پگھر گئے-
ہاں ساری زمین دے مالک دی حضوری نال -
۶- اسمان اُہدی صداقت دا بیان کردا ہے تے ساریاں
قوماں نے اُہدا جلال ویکھیا ہے -
۷- گھڑی ہوئی مورتاں دے سارے پوجنوالے جھڑے
بُتاں دی شیخی کردے ہین شرمندہ ہون-اے سارے دیوتیو
اُسے دی بندگی کرو +
۸- تیریاں عدالتاں دے سبب اَے خداوند صیحون سُنکے
راضی ہویا تے یہودہ دیاں دِھیاں نے خوشی کیتی -
۹- کیونجو توں اے خداوند ساری زمین دے اُتے اُچا
ہیں - توں سب دیوتیاں نالوں بہت اعلیٰ ہیں -
۱۰- ہے خداوند دے پریمیو بدی تھوں نتیں کراہت کرو-
اُہ اپنے پاک لوکاں دیاں جاناں نوں سبنھالی رکھدا ہے - اُہ
اُہناں نوں بُریاں دے ہتھوں چھُڑاوندا ہے +
۱۱- صادقاں واسطے چانن بیجیا گیا ہے - تے خوشی سدھے

دِل والیاں دے واسطے۔

۱۲- ہے صادقو خداوند وِلوں خوش ہوتے اُہدی پاک ذات نُوں یاد کر کے شُکر کرو۔

مزمور (۱۰۰) روز-۱۹

۱- ہے ساری زمین خداوند دے لئی خوشی نال للکارو۔

۲- خوشی نال خداوند دی بندگی کرو تے گاوندے ہوئے اُہدے حضور وِچ آؤ۔

۳- تُسیں جانو ہئی خداوند ای خُدا ہے اُسے نے سانوں بنایا تے اسیں اُسے دے ہاں۔ اسیں اُسدی اُمت تے اُس دی چراگاہ دیاں بھیڈاں ہاں۔

۴- شُکر گذاری نال اُہدیاں پھاٹکاں اندر تے حمد کردیاں اُہدے دربار وِچ داخل ہو۔ اُہدا شکر کرو تے اُہدا نام مُبارک آکھو۔

۵- کیونجو خداوند بھلا ہے اُہدی رحمت ابدی ہے تے اُہدی وفاداری پیڑھیوں پیڑھی رہندی ہے۔

مزمور (۱۰۳) روز-۱۹

۱- ہے میری جان خداوند نوں مبارک آکھ تے سب کُجھ جو میرے وِچ ہے اُسدے پاک نام نوں۔

۲۔ ہے میری جان خداوند نوں مُبارک آکھ تے اُہدی کسے
نِعمت نوں نا بھُلا ۔
۳۔ اُہ تے تیریاں ساریاں بدکاریاں نوں بخش دیندا ہے۔
اُہ سارے روگاں تھوں تینوں نِروئیاں کردا ہے ۔
۴۔ اُہ تے تیری زندگی نوں فنا ہون تھوں بچاؤندا ہے۔
اُہ مہر تے رحماں دا تاج تیرے سر اُتے رکھدا ہے ۔
۵۔ اُہ تے چنگیاں چنگیاں نعمتاں تیرے مُنہہ وچ پاپا کے
تیری جوانی نوں عقاب وانگوں نویں کر دیندا ہے ✣
۶۔ خداوند راستی دے کم کردا ہے تے سارے مظلوماں
دا نیاں ۔
۷۔ اُس نے موسیٰ نوں اپنے رستے تے بنی اسرائیل نوں
اپنے کمّ وکھالے ✣
۸۔ خُداوند رحم تے کرم نال بھرپُور ہے ۔ اُہ غُصّہ کرن وچ
دھیما تے بڑا دیاوان ہے ۔
۹۔ اُہ ہمیشہ جھڑکدا نہیں رہندا تے نا ای سدا تیکر
غصے رہیگا ۔
۱۰۔ اُس نے ساڈے گناہاں دے موافق ساڈے نال
سلوک نہیں کیتا تے نہ ساڈیاں بدکاریاں دے مطابق سانوں
بدلہ دتا ہے ۔

۱۱۔ کیونجو جتّاں آسمان زمین تھوں اُچّا ہے اُتنائی اُہدا رحم اُہناں اُتے ہے جھڑے اُس تھوں ڈردے ہین۔

۱۲۔ جتّاں چڑھدا لہندیوں دُور ہے اُتنی ئی دُور اُس نے ساڈیاں تقصیراں نوں ساتھوں لانبھے کردِتّا۔

۱۳۔ جس طرح باپ اپنے بچّیاں اُتے ترس کھاندا ہے اُسے طرح خُداوند اُہناں اُتے ترس کھاندا ہے جھڑے اُستھوں ڈردے ہین۔

۱۴۔ کیونجو اُہ ساڈی حقیقت نوں جاندا ہے اُہنوں یاد ہے جو اسیں خاک ہاں۔

۱۵۔ آدمی جو ہے اُہدے دِن گھا دی نیائیں ہین اُہ میدان دے پُھل وانگوں لہلہاوندا ہے۔

۱۶۔ ہَوَا اُہدے اُتوں دی گذروی تے اُہ ہے ئی نہیں تے اُسدا مکان اُسنوں پھیر نہیں سیہانیگا۔

۱۷۔ پر خُداوند دا رحم اُہدے ڈرن والیاں اُتے سدا تیکر ہے۔ تے اُہدا صِدق پُتراں دے پُتراں اُتے۔

۱۸۔ اُہناں اُتے جھڑے اُہدے عہد وِچ قائم رہندے ہین۔ تے اُہناں اُتے جھڑے اُہدے حُکماں نوں منّن لئی حفظ کردے ہین۔

۱۹۔ خداوند نے اسماناں اُتے اپنا تخت قائم کیتا تے اُہدی بادشاہی کُل عالم اُتے ہے۔

۲۰۔ خداوند نوں مُبارک آکھو ہے اُہدے فرشتیو۔ تسیں جھڑے

زور تے طاقت والے ہو- تسیں جہڑے اُہدی کلام دی آواز سنکے
اُہدے حکماں نوں پورا کردے ہو-

۲۱- خُداوند نوں مُبارک آکھو ہے اُہدے لشکرو- تسیں جہڑے
اُہدی خدمت کردے تے اُہدی مرضی نوں بجا لیاوندے ہو-

۲۲- ہے اُہدے سارے کار جو اُہدی بادشاہی دے ہر تھاں
وِچ خداوند نوں مُبارک آکھو - ہے میری جان خداوند نوں مُبارک آکھو+

روز-۲۰

مزمور ۱۰۴

۱- اَے میری جان خداوند نوں مُبارک آکھ - اَے خداوند
میرے خدا توُں بہت ہی بزرگ ہیں- جلال تے پرتاپ تیری
پوشاک ہین+

۲- اُہ نور نوں کپڑیاں وانگوں پاوندا ہے تے اسماناں
نوں چاننی دی طرح تاندا ہے-

۳- اُہ اپنے چوباریاں دیاں شہتیراں نوں پانیاں اُتے
دھردا ہے - تے بدلاں نوُں اپنی رتھ بناوندا ہے تے وادے
پنکھاں اُتے سَیل کردا ہے-

۴- اُہ ہَواواں نوُں اپنا قاصد بناوندا ہے تے اگ دیاں
لاٹاں نوُں اپنے ٹہلئے+

۵- اُس نے زمین دیاں نیہاں نوُں اِس طرح دھریا ہی

اُہ کدے نہ ڈولے -

۶- توں اُسنوں ڈونگھے پانیاں نال ایوں ڈھکیا جویں کپڑے نال - پانی پہاڑاں دے اُتاں کھلو گئے -

۷- تیرے دابے نال اُہ نٹھے تیرے گرج دی آواز نال اُہ بھج اُٹھے -

۸- پہاڑاں دی راہیں اُہ اُتاں چڑھے - تے کھڈاں دے رستہ اُہ ہیٹھاں وگ گئے - اُس تھاں نُوں جو توں اُہناں لئی مقرر کیتا سی

۹- تُوں اُہناں لئی اِک حدّ مقرر کیتی ہے پئی اُہ اُس تھوں اگے نہ لنگھ جان تے نہ مُڑ کے زمین نُوں ڈھکن +

۱۰- اُہ چشمیاں دے پانیاں نُوں کھڈاں وِچ وگاؤندا ہے پہاڑاں دے وِچّوں دی ہو کے اُہ لنگھ جاندے ہین -

۱۱- جنگل دے سارے جانور اُہناں تھوں پیندے ہین - گورخر بھی اپنی تریہہ بُجھاؤندا ہے -

۱۲- اُہناں دے کنڈھیاں اُتے ہوا دے پکھیرو رہندے ہین اُہ ٹہنیاں وِچ اپنی بولیاں بولدے ہین +

۱۳- اُہ اپنے چوباریوں پہاڑاں نوں سنجدا ہے - تیرے کماں دے حاصل نال زمین رجدی ہے -

۱۴- ڈنگراں دے لئی گھا تے انسان دے لئی سبزی اُہوئی اس کر کے اُگاؤندا ہے پئی زمین وِچوں خوراک پیدا کرے

۱۵۔ تے وَین بھی جِہڑی منکھ دے دِل نوُں خوش کر دی ہے۔ تے تیل جِنتھوں اُہدا چہرہ چمکدا ہے۔ تے روٹی جو اُہدے دِل نوُں تگڑیاں کر دی ہے +

۱۶۔ خداوند دے درخت رس بھرے ہین۔ ہاں لبنان دے دیار جو اُہن لائے ہوئے ہین۔

۱۷۔ اُہناں اُتے پرندے اپنے اپنے آلھنے بناوندے ہین۔ تے لمڈھِینگ جو ہے اُس دا گھر چیل دے درختاں اُتے ہے

۱۸۔ اُچّے اُچّے پہاڑ بن بکریاں لئی تے سہیئاں دے لئی چٹاناں پناہ ہین +

۱۹۔ اُس نے چند نوُں موسماں واسطے مقرر کیتا۔ تے سوُرج نوں اپنا ڈوبنا معلوم ہے۔

۲۰۔ توں انھیرا کردا ہیں تے رات ہو جاندی ہے تد جنگل دے سارے جانور نکل پیندے ہین۔

۲۱۔ جوان شیر اپنے شکار لئی گجدے ہین تے خدا و توں اپنی خوراک لبھدے ہین۔

۲۲۔ سوُرج چڑھدے ہی اوہ پچھاں ہٹ جاندے ہین تے اپنے گھورنیاں وِچ جا لیٹدے ہین۔

۲۳۔ انسان اپنے کم دھندے نوں تے اپنی محنت نوں ترکالاں توڑی باہر نکل جاندا ہے +

۲۴- خداوندا تیریاں کاریگریاں کیڈیاں بھورنگیاں ہین تُوں اُہناں سبھناں نُوں دانائی نال بنایا ہے۔ زمین تیری خلقت نال بھری ہوئی ہے۔

۲۵- ویکھو سمندر نوں جو وڈّا تے چوڑا ہے۔ اُہدے وِچ اگنت ترُن والے جی ہین۔ ہاں نِکّے تے وڈّے جی ؛

۲۶- اُسدے وِچ جہاز چلدے ہین۔ تے مہاں مچھ جہنوں اُہدے وِچ کھیڈن پھرن لئی توں نے بنایا۔

۲۷- اِہ سبھے تیرے ہتھاں ول تکدے ہین پئی ویلے سر توں اُہناں نُوں خوراک دیویں۔

۲۸- جو کچھ تُوں دیندا ہیں سو اُہ لیندے ہین۔ توں اپنی مُٹھ کھولدا ہیں تے اُہ نعمتاں نال رَج جاندے ہین۔

۲۹- جدوں تُوں اپنا مُنہہ لکاؤندا ہیں اُہ گھابر جاندے ہین۔ تُوں اُہناں دی جان کڈھ لیندا ہَیں تاں اُہ پران چھڈ کے مُڑ مٹی وِچ رَل جاندے ہین۔

۳۰- تیرے رُوح دے گھلن نال اُہ پیدا ہو جاندے ہین تے زمین دے رُوپ نُوں رنگ چڑھ جاندا ہے ؛

۳۱- خداوند دی وڈیائی سدا تیکر قائم رہے۔ خداوند اپنے کماں کھوں خوش ہووے۔

۳۲- اُہ زمین ول نظر کردا ہے تے اُہ کنب جاندی ہے

اُہ پہاڑاں نُوں چھوندا ہے تے اُہناں وچوں دُھواں نکل پیندا ہے

۳۳- مَیں جناں چر جیوندا رہاں خُداوند لئی گاونگا- جناں چر مَیں بنیا رہاں مَیں اپنے خدا دیاں صفتاں گاونگا +

۳۴- میرا خیال دھیان اُہنوں مِٹھا لگے - مَیں خداوند وچ مگن رہانگا +

۳۵- گناہی زمین اُتوں فنا ہوون تے شریر باقی نہ رہن- اَے میری جان خُداوند نوں مُبارک آکھ - ہلیلویاہ +

مزمور (۱۰۵)

روز - ۲۱

۱- خداوند دا شکر کرو اُہدا نام دھیاؤ توماں وچ اُہدیاں کماں دی خبر سُناؤ-

۲- اُس ہی دے لئی گاؤ- ہاں اُس ہی دے لئی صفتاں گاؤ- اُہدے سارے اچرج کماں اُتے گل بات کرو -

۳- اُہدے پاک نام دا فخر کرو- خداوند دے طالباں دے دِل خوش ہون -

۴- خُداوند تے اُہدی قدرت نُوں ڈھونڈھو ہمیشہ اُہدے دیدار دے طالب ہو +

۶- ہے اُہدے بندے ابراہام دی اُلاد - ہے یعقوب دی نسل اُہدے چُنے ہوئے بندیو -

۵- اُہدے اچرج کماں نوں جہڑے اُہن وکھائے یاد کرو۔ اُہدیاں اچمبیاں نوں تے اُہدے مُنہہ دیاں عدالتاں نوں بھی*

۷- اُہوئی خُداوند ساڈا خُدا ہے ساری دُنیا اُتے اُہدی عدالت منی جاندی ہے۔

۸- اُس نے سدا تیکر اپنے نیم نوں یاد رکھیا ہے۔ ہاں اُس ئی کلام نوں جہڑی اُہن ہزار پیڑھیاں لئی فرمائی۔

۹- جہڑا اُس نے ابراہام نال کیتا تے جہدی اُہن اضحاق نال سَوہنہ کھادی۔

۱۰- تے اُس نے یعقوب لئی اِک شرع تے اِسرائیل لئی اِک سدا دا نیم اِہ آکھ کے ٹھہرایا

۱۱- پئی مَیں کنعان دا دیس تینوں دیوانگا اِہ تہاڈا مروثی حصہ ہے*

۱۲- جدوں اُہ اجے گنتی وِچ بہت تھوڑے سان-ہاں بہت ہی تھوڑے تے اُس دیس وِچ پردیسی سَن*

۱۳- تے اُہ اِک قوم وِچّوں دُوجی قوم وِچ تے اِک راج وِچّوں دُوجے لوکاں وِچ پھر دے رہے۔

۱۴- اُہن اُہناں اُتے کسے آدمی نوں زیادتی کرن نہ دِتّی- اُہناں دِی خاطر اُس نے سگوں بادشاہاں نوں اِہ آکھ کے جھڑکیا

۱۵- پئی میرے مسح کیتے ہویاں نوں ہتھ نہ لاؤ- تے میرے نبیاں

نوں دکھ نہ دیو ۔

۱۶۔ نالے اُس نے اُس ویس اُتے کال نوں بلایا تے اُہناں دی خوراک دے ذخیرے نوں اُجاڑ دتا ۔

۱۷۔ اُس نے اُہناں دے اگے اِک بندہ گھلیا۔ یوسف غلام ہون لئی ویچیا گیا ۔

۱۸۔ اُہناں اُسدیاں پیراں نوں بیڑیاں نال دکھایا۔ اُہ دی جان لوہے وچ پے گئی ۔

۱۹۔ اُس ویلے تیکر جد اُہدا سخن پورا ہویا خداوند دی کلام نے اُہنوں پرکھیا ۔

۲۰۔ بادشاہ نے بھیج کے اُہنوں قیدوں چھڈوایا۔ لوکاں دے حاکم نے اُہنوں رہا کیتا ۔

۲۱۔ اُس نے اُہنوں اپنے گھر دا مالک تے اپنی ساری جائداد دا مختار بنایا ۔

۲۲۔ پئی جے چاہے تے اُہدے شاہزادیاں نوں بنھ لئے۔ تے اُہدے بزرگاں نوں بدھ سکھاوے ۔

۲۳۔ اِسرائیل بھی مصر وچ آیا تے یعقوب حام دی زمین وچ پردیسی رہیا ۔

۲۴۔ تے اُس نے اپنے لوکاں نوں بہت ہی ودھایا تے اُہناں نوں اُہناں دیاں ویریاں نالوں تگڑیاں کیتا ۔

۲۵- اُس نے اُہناں دے دلاں نوں بدل دِتا سی اُہ اُہدے لوکاں کولوں گھِن کرن تے اُہدے بندیاں نال فریب کھیڈن*

۲۶- اُس نے اپنے بندے موسیٰ نوں گھلیا تے ہارون نوں بھی جنہوں اُس نے پسند کیتا سی -

۲۷- اُہناں نے اُسدیاں نشانیاں دیاں باتاں اُہناں وچ کیتیاں تے حام دے ملک وِچ عجیب کمّ -

۲۸- اُس نے انھیرا گھلّیا تے گُھپ گھیر ہو گیا تے اُہناں نے اُسدیاں آکھیاں نہیں موڑیاں -

۲۹- اُس نے اُہناں دے پانیاں نوں لہو کر دتّا تے اُہناں دیاں مچھلیاں مار دِتّیاں -

۳۰- اُہناں دی زمین وِچّوں ہیڑاں دے ہیڑ ڈڈّو نکل پئے اُہناں دی بادشاہی کوٹھڑیاں وِچ بھی -

۳۱- اُہن آکھیا تے مکھیاں تے مچھّر اُہناں دی چوں گُوٹاں وِچ آئے *

۳۲- اُس نے مینہہ دے تھاں گڑھے پائے تے اُہناں دی زمین اُتے بلدی اگ -

۳۳- اُس نے اُہناں دِیاں داکھاں تے اُہناں دیاں انجیراں نوں ماریا تے اُہناں دِیاں حدّاں دے بوٹے بھن سُٹے

۳۴- اُہن آکھیا تے ٹِڈی تے اُہدا انگنت بچّ آیا -

۳۵۔ تے اُہ اُہناں دے دیس دی ساری ہریاول کھا گیا تے اُہناں دی زمین دی پیداوار نگل گیا +

۳۶۔ اُس نے اُہناں دے دیس دے سارے پلیٹھی دے بھی مارے ہاں اُہناں دی ساری طاقت دے پہلے پھل۔

۳۷۔ پر اِہناں نوں اُس نے سگوں چاندی تے سونے نال لدّ کے کڈھیا تے اُہدے فرقیاں وِچ اِک بھی ماڑا ہے نہ سی +

۳۸۔ اُہناں دے نکل جان دے کرکے مصر خوش ہویا کیونجو اُہناں دا بھو اُہناں اُتے پئے گیا سی +

۳۹۔ اُس نے بدلی نوں اُہناں اُتّے چھاں لئی تانیا تے اگ نوں جو رات نوں چانن کرے۔

۴۰۔ اُہناں نے منگیا تے اُسنے بٹیرے پہنچائے تے اُہناں نوں اسمانی روٹی نال رجایا۔

۴۱۔ اُس نے چٹان نوں پاڑیا تے پانی اُچھل نکلے تے نہراں وانگوں سُکے تھاں وگ ترُے۔

۴۲۔ کیونجو اُس نے اپنے پاک سخن نوں تے اپنے بندے ابراہام نوں یاد کیتا۔

۴۳۔ تے اُہ اپنے لوکاں نوں خوشی وِچ تے اپنے چُنے ہویاں نوں گاؤندیاں گاؤندیاں کڈھ لیایا۔

۴۴۔ تے اُہناں نوں قوماں دے مُلک دِتّے۔ تے

اُہناں نے لوکاں دی کمائی نوں سنبھالیا -

۴۵- تاں جو اُہ اُہدے حکماں نوں منن تے اُہدی شرع نوں یاد رکھن + ہلیلویاہ +

مزمور (۱۰۷) روز-۲۲

۱- خداوند دا شکر کرو کیونکہ اُہ بھلا ہے پئی اُہدی رحمت ابدی ہے +

۲- خداوند دے چھڈائے ہوئے لوک ایوں آکھن جہناں نوں اُس نے ویری دے ہتھوں چھڈایا ہے -

۳- تے اُہناں نوں ملکاں وچوں اکٹھیاں کیتا - چڑھدیوں تے لہندیوں - پہاڑوں تے دکھنوں +

۴- اُہ تے اجاڑ دے راہ جنگل وچ بھلے پھرے تے اُہناں نوں وسن لئی کوئی نگر نہ ملیا -

۵- اُہناں دی جان بھکھ تے تریہہ نال غش کھا گئی -

۶- تدوں اُہناں اپنی تنگی دے ویلے خداوند دی دُہائی دتی تے اُس نے اُہناں نوں اُہناں دی مصیبتاں تھوں خلاصی دتی -

۷- اُس نے اُہناں نوں سدھے راہ پایا تاجو اُہ وسدے نگر نوں چلے جان -

۸۔ اُہ خداوند دا شکر کرن اُہدی بھلیائی دے واسطے تے
اُسدے عجائب کماں واسطے جہڑے اُسنے بنی آدم نال کیتے۔
۹۔ کیونجو اُہ ترسدی جان نوں تازہ کردا ہے تے بھکھی
جان نوں نعمتاں نال رجاوندا ہے +

۱۰۔ اُہ لوک جو ہنیرے تے موت دے سائے ہیٹھ بیٹھے
ہوئے سن تے دُکھ تے زنجیراں نال جکڑ بند۔
۱۱۔ اِس لئی پئی اُہ خدا دیاں بچناں تھوں آکے ہوئے
تے خُداتعالٰی دی صلاح نوں مارا جاتا۔
۱۲۔ اُس نے اُہناں دے دلاں نوں مشقت دے بھار
نال جھکایا اُہ ڈِگ پیئے تے کوئی اُہناں دا وائی بیلی نہ ہویا۔
۱۳۔ تدوں اُہناں اپنی تنگی دے ویلے خُداوند دی دُہائی
دِتی تے اُسنے اُہناں نوں اُہناں دی مصیبتاں تھوں بچایا۔
۱۴۔ اُس نے اُہناں نوں ہنیرے تے موت دے سائے
ہیٹھوں کڈھ لیا تے اُہناں دیاں بیڑیاں توڑ سٹیاں۔
۱۵۔ اُہ خداوند دا شکر کرن اُہدی بھلیائی دے واسطے تے
اُسدے عجائب کماں واسطے جہڑے اُسنے بنی آدم نال کیتے۔
۱۶۔ کیونجو اُس نے ریتل دے پھاٹکاں نوں توڑ تاڑ دتا تے
لوہے دے اڑلاں دے ٹکڑے ٹکڑے کیتے +